

6. JUNI - 5. JULI 2016

**OPPFORDRING TIL Å BE MED TRO,
HÅP OG KJÆRLIGHET SIDEN 1993**

**30 DAGERS
BØNN
FOR VERDENS MUSLIMER**

WWW.30DAGERSBØNN.NO

© Copyright 2016 (Engelsk utgave: ISBN: 978-1-902144-48-1)

WWW.PRAY30DAYS.ORG

Design: Jonathan Edwards create@jonathanedwardsdesign.com

Velkommen til «30 dagers bønn» 2016!

Kjære venner som ber,

I fjor så vi tidenes høyeste deltakelse i 30 dagers bønn for verdens muslimer! Med en rekke inspirerende artikler fra boken *A Wind in the House of Islam* (En vind i Islams hus) av forsker David Garrison, ble bønneguiden et oppmuntrende vitnesbyrd om hvor effektivt det er å be. I år har vi med oss nytt stoff fra Garrison hvor vi skal fortsette å utforske de ni «rom» i Islams hus. Vi skal lære mer om hvor i muslimverden folk kommer til tro på Jesus, og hvordan dette skjer.

Mer enn før, er vi i år klar over at det er mye som skjer i den muslimske verden. Krig og terror har herjet, og millioner av muslimer har blitt fordrevet. På flukt etter trygghet eller håp om et bedre liv, havner tross alt mange på steder hvor de kan få møte den levende Kristus. Og for dem som blir igjen vil alt det tragiske ofte lede tankene på en reise. Vi retter bønnene våre mot disse og ber om at de må bli ledet nærmere Jesus. Som alltid vil vi også be for de tusener som enda ikke har hørt om ham.

Vårt håp er at du som ber blir tatt med på en reise; rundt i den muslimske verden og inn i en dypere forståelse av Guds uendelige kjærlighet for muslimene.

Takk for at du ber!

Redaksjonen, 30 Days International

Innhold

Vårt fokus	4
Områdene vi ber for	5
Hva er ramadan?	6
Når er ramadan?	7
Noe er på gang!	8
Dag 1–13, bønnetemaer	9
Dette ser du ikke på Dagsrevyen	22
Dag 14–30, bønnetemaer	24
Elsk muslimer: praktiske steg	37
Fortsett å be gjennom året	42

30 DAGERS BØNN FOR VERDENS MUSLIMER

30 dagers bønn for verdens muslimer
(25. utgave) 6. juni – 5. juli 2016

TIDLIGERE TITLER:

30 dagers bønn for muslimverdenen
30 dagers bønn for den muslimske verden

ORIGINALENS TITTEL:

30 Days of Prayer for the Muslim World
Originalens ISBN: 978-0-986-41280-6
Copyright © 2016 30 Days International,
www.pray30days.org

Norsk copyright © 2016 Ungdom i oppdrag

REDAKSJON OG DISTRIBUSJON I NORGE:

Ungdom i Oppdrag, Grimerudvegen 77,
Grimerud gård, 2312 Ottestad
Telefon: 62 57 43 00
E-post: 30dagersbonn@gmail.com
www.30dagersbonn.no

FØLGENDE ORGANISASJONER OG NETTVERK GIR SIN TILSLUTNING TIL ÅRETS BØNNEAKSJON:

Frontiers – www.frontiers.no
Kristent Interkulturelt Arbeid – www.kianorge.no
Mahabba-nettverk – mahabbanorge@gmail.com
Nasjonalt Bønneråd – www.bonnfor norge.no
Norsk Luthersk Misjonssamband – www.nlm.no
Operasjon Mobilisering – www.om-norge.no
Pinsemenighetenes Ytremisjon – www.pym.no
Refugee Alliance – www.refuge.no
Tent AS – www.tent.no
Ungdom i Oppdrag – www.ywam.no
Wycliffe – www.wycliffe.no
Åpne Dører – www.opendoors.no

En stor takk til Kristent Arbeid Blant Arabere (KABA) som har trofast arbeidet med tidligere utgivelser av bønneguiden. Takk også til alle frivillige som har hjulpet til i prosessen med oversettelsesarbeid og korrekturlesing, både i år og tidligere.

Kan du hjelpe til med oversettelse eller produksjon av bønneheftet til neste år? Ta kontakt med oss på 30dagersbonn@gmail.com

Merk: Denne bønneguiden er basert på den engelske utgaven, utarbeidet av 30 Days International. Denne norske utgaven er blitt noe bearbeidet med hensyn til norske forhold. Guiden skal primært sett inspirere kristne til bønn for muslimene og bidra til gode holdninger overfor muslimer. Guiden er ikke ment som grundig teologisk undervisning om islam eller om hvordan kristne kan dele evangeliet med muslimer.

HOLD DEG OPPDATERT:

Det er enkelt å holde deg oppdatert. Du kan få daglige meldinger under årets bønneaksjon og oppdateringer de kommende år.

Bare «like» vår facebook-side:
«30 dagers bønn for verdens muslimer»
www.facebook.com/30dagersbonnformuslimer

Har ikke Facebook? Bare klikk på «FØLG»-knappen på vår blogside:
www.30dagersbonn.no

UTSKRIFTSVERSJON:

En utskriftsvennlig versjon av denne bønneguiden i A4 format finnes her:
<http://bit.ly/30dagersbonn2016utskrift>

sist oppdatert 31.05.2016

30 dagers bønn for verdens muslimer:

Med fokus på å oppmuntre, opplyse og oppgløde siden 1993

Mens utfordringene i den muslimske verden endrer seg fra år til år, er vårt mål med bønneguiden *30 dagers bønn for verdens muslimer* å oppmuntre, opplyse og oppgløde til handling. Bønnen blir vår kjærlighetshandling mot muslimer verden rundt. Gjennom å be deler vi byrdene deres, forstår utfordringene deres og løfter dem fram for Gud. På denne måten svarer vi på Jesu befaling om å elske våre medmennesker.

Oppmuntre

30 Days International startet med en gruppe mennesker som kjente seg utfordret til å endre måten de så på muslimverden. De ville se muslimene slik Gud ser dem; som enkeltpersoner, familier og folkegrupper. Vi vil oppmuntre deg som leser til å be Gud om å gi deg samme inspirasjon, og la bønnene dine beveges av hans kjærlighet og forståelse for verdens muslimer.

Opplyse

Med mer informasjon tilgjengelig enn tidligere, må vi være varsomme med hvordan synet vårt på omverden blir formet. I denne guiden vil vi høre fra personer som selv har flyttet til den muslimske verden for å elske og velsigne

muslimene, og som ønsker at deres stemme skal bli hørt. Vi i *30 Days International* tror vi best kan lære om muslimenes overbevisninger fra muslimene selv. Vårt håp er at du som leser vil anerkjenne det store mangfoldet, både i kultur og i teologi, innenfor muslimverden.

Oppgløde

Vi vil oppgløde til «kjærlighet og gode gjerninger» (Hebr 10,24). Det å be under Ramadan er en nyttig måte for kristne å identifisere seg med muslimer på. I denne fastetiden er det mange muslimer som oppriktig søker Gud og hans veier. Hvert år får vi rapporter om hva Gud gjør, både for muslimer og for de kristne som ber for dem. Ramadanmåneden er en utmerket anledning til å snakke med muslimske venner om hva Gud viser deg, og å dele med andre kristne hva du lærer mens du ber.

For mer informasjon om bønnebevegelsen 30 dagers bønn, eller forslag til hvordan du kan be effektivt, se nettsidene:

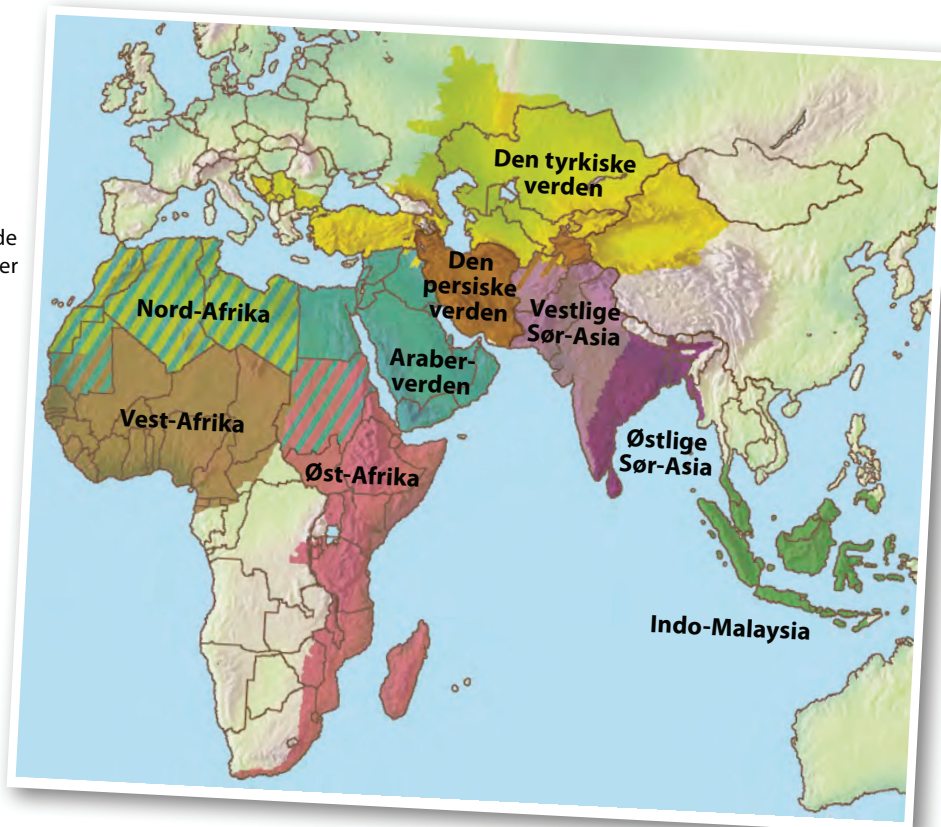
Norge: www.30dagersbonn.no
Internasjonalt: www.pray30days.org

Områdene vi ber for

Det som muslimene kaller «Islams hus», eller *Dar al-Islam* på arabisk, er det usynlige kulturelle og religiøse imperiet som strekker seg fra Vest-Afrika til de indonesiske øyene. Det omfatter 1,6 milliarder muslimer i 49 ulike land.

Islams hus dekker 9 ulike geokulturelle områder preget av muslimsk identitet. I denne guiden vil disse bli omtalt som «rom» i Islams hus. I hvert av rommene ser vi nye «Jesus-bevegelser» – strømmer av tusener som vender seg til Jesus. Vi kommer til å be gjennom hvert enkelt rom (se kartet), for folkegruppene som bor der.

I hvert av rommene ser vi nye Jesus-bevegelser

Hva er ramadan?

Med over 1,57 milliarder tilhørere fra ulike kulturer verden rundt, omfavner islam en mengde tradisjoner, syn og skikker. På samme måte som kristendom og jødedom har ulike sekter og trosretninger, kan det også blant muslimer være stor variasjon i praksis, skikker, og ikke minst tolkning av sentrale bud.

Når vi blir kjent med muslimer er det viktig at vi ikke gjør oss antakelser av hva de tror på basert på hva vi har lest på internett eller sett på nyhetene. Hver enkelt muslim er på sin egen trosreise påvirket av sin familiekultur og erfaring.

Likevel vil de fleste muslimer anerkjenne islams «fem søyler» som forventninger til dem som vil leve et godt og ansvarlig liv i henhold til islam. De fem søylene er:

- Shahadah:** oppriktig bekjennelse av den muslimske trosbekjennelsen
- Salat:** korrekt utførelse av rituell bønn fem ganger daglig
- Zakat:** betaling av almisser (eller veldedighet) til de fattige og trengende
- Sawm:** faste under ramadan
- Hajj:** pilgrimsreise til Mecca

Fastens hensikt

«Sawm» er det arabiske ordet for faste og betyr bokstavelig talt «å avstå». I forbindelse med Ramadan, betyr ikke dette bare avholdenhet fra mat og drikke, men også fra onde gjerninger, tanker og ord.

I følge tradisjonen var det under ramadan at koranen ble åpenbart for profeten Muhammed, og denne viktige hendelsen blir markert av muslimer ved at de faster hver dag fra soloppgang til solnedgang. Fasten er streng; ingen mat eller drikke av noe slag er tillatt, ikke en gang vann. Røyking og seksuell aktivitet er forbudt, og muslimer må fokusere ekstra på å unngå alt som kan være ulovlig eller urent. En slik lydighet skal vitne om en persons overgivelse til fastens hensikt; det er tid for å øve seg i selvbeherskelse, å rense kropp og sinn, og å konsentrere seg helt om gudsdyrkelsen.

Gjennom ramadan samles familie og venner om kveldene for å dele mat og selskap. Gjennom hele måneden skal bønn, veldedighet og ettertanke vektlegges. Muslimene blir oppfordret til å bruke denne tiden til ransakelse av eget liv og tro, til å slutte fred med hverandre, styrke bånd til familie og venner, og i det hele tatt å strekke seg etter å bli et bedre menneske.

Når er ramadan?

Ramadan blir satt hvert år etter den islamske kalender. Kalenderen er en månekalender, noe som betyr at ramadan, sett på den gregorianske kalenderen vil flytte seg omtrent elleve dager hvert år. Startdato for fasten kan også variere fra land til land avhengig av når månen blir synlig.

En seriøs muslim vil stå opp før soloppgang og spise et måltid kalt «suhoor» før morgenbønnen. De spiser da ikke igjen før solnedgang når de bryter fasten med et måltid kjent som «iftar». Om man er gammel og svak kan det bli gjort unntak fra fasten, også for unge barn, gravide og ammende.

Hvorfor skal vi be under ramadan?

Denne bønneaksjonen 30 dagers bønn er ment å sammenfalle med muslimenes ramadan månednettopp fordi det er da muslimene selv ber mye.

Kristne kan relatere til muslimer fordi vi begge praktiserer bønn og faste. For eksempel kan det å bryte fasten med et måltid sammen være en fin måte å bli kjent med hverandre på. Når kristne ser muslimske venner i aktiv faste under ramadan, kan de la seg inspirere til å ta eget bønneliv mer på alvor. Forhåpentlig kan dette åpne opp for samtaler om tro og om våre individuelle reiser på jakt etter å kjenne Gud.

“Når vi blir kjent med muslimer er det viktig at vi ikke gjør oss antakelser”

Noe er på gang!

SIS! al-Qaida! Boko Haram! Disse radikale islamistiske terrorgruppene invaderer nyhetsbildet hver eneste dag med rapporter om ødeleggelse og mennesker på flukt som vil skrives i historiebøkene. Men det er også en større historie som utfolder seg gjennom hele muslimverden.

Islam er den raskest voksende verdensreligionen i dag, og har vokst jevnlig siden den ble til for nær 1400 år siden. Hvert år legger islam til seg mer enn trettisju millioner mennesker. Selv om det meste av dette skyldes høye fødselstall, har islam tradisjonelt sett også vært en erobrende og konverterende religion. I følge demografer vil islam i år 2030 telle mer enn to milliarder tilhørere, noe som utgjør mer enn 26 prosent av jordens befolkning, og innen 2050 vil den passere kristendommen som verdens mest folkerike religion.

Midt i denne makeløse veksten er det også en annen fortelling som utfoldes, en som har unnsilpnet avisoverskriftene: muslimer kommer til tro på Jesus Kristus!

Siden islams begynnelse i 622 e.kr., har kristne prøvd å begrense islams utspredning med både militærmakt og misjon, men med lite effekt. Kristne militærtropper har gjentatte ganger blitt presset tilbake av de islamistiske, og likedan har

kristne apologeter inntil nylig sett lite frukt blant muslimer.

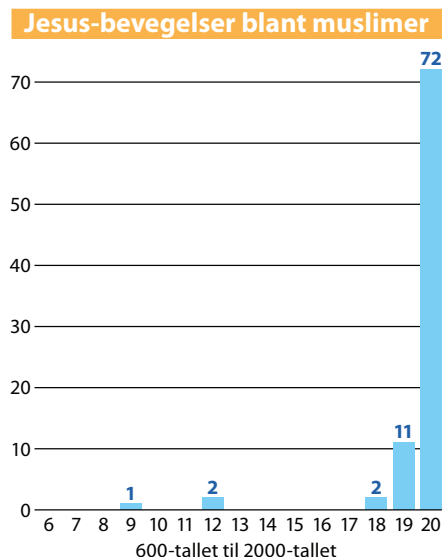
Fra de første sju hundre årene med kontakt mellom muslimer og kristne har vi bare nedskrevet tre episoder hvor mer enn ett tusen muslimer ble kristne. Videre gikk det fem hundre år til før verden igjen så like mange muslimer vender seg til Kristus. Samtidig fortsatte islam sin eksponentielle vekst, og det særlig i deler av Midtøsten, Nord-Afrika og Øst-Europa som tradisjonelt sett hadde vært kristne områder. Slik har det fortsatt inntil nylig.

På slutten av attenhundretallet begynte trenden å snu. Da forlot mellom ti og tjue tusen muslimer i Indonesia religionen sin og ble døpt til den kristne tro. Etter to liknende isolerte bevegelser i Øst- og Nord-Afrika, trakk Jesus-bevegelsene blant muslimer pus-ten før nye gjennombrudd tok til mot slutten av 1900-tallet. Mellom 1967 og år 2000 konverterte tusenvis av muslimer til ulike grener av kristendom i Indonesia, Bangladesh, Iran, Algerie og Sentral-Asia, og det stopper ikke der! Den historisk sett største oppvåkningen blant muslimer skjer nemlig i vårt århundre.

Bare siden 2001 har vi sett hele 72 nye bevegelser hvor mer enn ett tusen muslimer har vendt seg til Kristus, til sammen flere hundre tusen. Det er nok ingen tilfeldighet at denne store oppvåkningen blant muslimene skjer samtidig som den nye bevegelsen av bønn for muslimer. «30 dagers

bønn» er en del av dette, og dermed er du også regnet med.

Vi fortsetter i år å be gjennom Islams hus. Vi ser Guds ånd sette spor etter seg i de ulike rommene, og for første gang i historien skjer det nå at tusenvis av muslimer får møter med Jesus og overgir seg til å følge ham. Som alltid ber vi selv om bedre forståelse, og om evne til å bidra til denne innhøstingen hvor muslimer får komme inn i Guds familie i Jesus Kristus.

8

Dag 1 6. juni
Islams hus

Nye veier for nye bevegelser

I løpet av de syv første århundrene kristne og muslimer var i kontakt, finner vi spor av kun tre bevegelser av muslimer som ble kristne. Så fulgte fem århundrer uten tegn til en ny bevegelse. Men, i løpet av de siste 150 årene har vi sett 82 Jesus-bevegelser. I noen tilfeller var det hundretusener av omvendelser. Hvorfor nå? Gjør vi noe nytt i dag som bidrar til at så mange muslimer vender seg til Kristus?

Noen ganger er ikke spørsmålet «Hva gjør vi?», men heller «Hva har vi sluttet å gjøre?» I århundrer har kristnes tilnærming til islam vært uforandret. Vi har ofte kommet med en «*vår religion versus deres religion*» tilnærming. Problemet er bare at muslimer er ganske gode på religion. Muslimer som vurderer å forlate islam er sjelden på jakt etter en bedre religion. De vet at religion ikke kan frelse. Hvis ikke hadde de ganske enkelt holdt fast på den de hadde.

Kristne har også prøvd «vårt militære mot deres militære». Selv om «kristne» hærer ved islams begynnelse var overlegne de rufsete gruppene av jihadkrigere som kom fra den arabiske ørkenen, måtte de kristne

se seg slått, igjen og igjen. Faktisk gjør islam det veldig bra som en minoritet i fiendtlige omgivelser. Det er en religion med evne

til å protestere mot reell eller opplevd urettferdighet, og den har ingen problemer med å rekruttere sine tilhengere til

hellig krig, eller *jihad*.

Kristne, på den andre siden, har vanskeligheter med å rettferdiggjøre invasjoner, imperier eller kamper om kolonier. Slike handlinger er i strid med vår tros opphavsmann, som sa «Elsk deres fiender... så dere kan være barn av deres Far i himmelen» (Mat 5.44-45). Etter mislykkede

I dag forholder kristne seg til muslimer som individer

korstog i middelalderen, og flyktige seire under kolonitiden på 1900-tallet, er det ikke lenger så lett for kristne å se erobring som en bærekraftig strategi.

I dag forholder kristne seg til muslimske menn og kvinner som individer. I likhet med oss er de fortapt uten en frelse. Heller enn å fortsette historien med korstog, kolonier og erobringer – strategier som har mer til felles med islams jihad enn den

veien Kristus viser oss – er vi opptatt av å vinne hjerter og sjeler for en frelse som tilbyr et åndelig rike, Guds rike.

På samme måte skjønner gode misjonærer at det ikke er frelse for muslimer i vår «religion», men i vår herre! Vitnesbyrdene fra troende med muslimsk bakgrunn, fra det vestlige Afrika til Indonesias tallrike øyer, forteller det samme. Det er ikke vår religion, vår politikk, vår økonomi, eller våre velutviklede samfunn som får dem til å gi sine liv til en ny tro: det er Herren Jesus Kristus.

LA OSS BE

- ◆ Når kristne lar seg skremme av å se islam gå fram gjennom militær erobring og konvertering, kan det være lett å ville svare med samme mynt. Be om styrke til å motstå denne fristelsen. (Sakarja 4:6)
- ◆ Be om at kristne i dag vil følge det aller beste eksempelet vi har, Jesus, som «selv om han var i Guds skikkelse... ga avkall på sitt eget og tok på seg en tjeners skikkelse». (Fil 2:6-7).
- ◆ Be om at vi må forkaste gamle strategier som har vist seg nytteløse, og heller løfte opp personen Jesus Kristus, som er viktig til å dra alle mennesker, inkludert muslimer, til seg selv (Joh 12,32).

9

Det nordafrikanske rom: Guds Lam

Nord-Afrika var et levende senter for kristendommen i århundrer før islams armeer inntok området og tvang innbyggerne under seg i det syvende århundre. Islams *sharia* overtok sakte de gamle kristne samfunnene og etter hvert hadde området en av de mest konsentrerte muslimske befolkningene i hele Islams hus. I dag utgjør Nord-Afrikas 100 millioner muslimer 98-100 prosent av befolkningen i Mauritania, Vest-Sahara, Marokko, Algerie, Tunisia og Libya.

DET NORDAFRIKANSKE ROM	
Antall land	6
Muslimske folkegrupper	82
Innbyggertall	100 630 000
Antall muslimer	99 030 000

Nord-Afrika har opplevd mange erobrere gjennom historien, som alle har satt sitt preg på befolkningen. Men, det er araberne som

fortsetter å dominere både myndighetene og det

religiøse livet. Etter at det ble slutt på den europeiske koloniseringen av Nord-Afrika på 1900-tallet, har nordafrikanske regjeringer brukt arabisk kultur, inkludert islam, til å forene sine nasjoner og holde stand mot videre utenlandsk innflytelse. Men i hver nordafrikansk nasjons hjerte er et sta og utholdende urfolk, berberne. Deres røtter går lengre tilbake i tid enn antikken. For berberne er Nord-Afrika deres hjemland.

Til tross for århundrer med kulturell undertrykkelse, er det fortsatt minst 19 ulike grupper av berbere i Nord-Afrika, med 30-40 millioner mennesker som snakker berbisk. Disse gruppene varierer fra rifkabylene i Marokko (4-6 millioner) og kabylene i Algerie (5-6 millioner) i nord, til tuaregnomadene i Saharaørkenen (1,2 millioner).

Selv om antallet kan være vanskelig å anslå, vitner tilstedeværelsen av nye kristne menigheter på mange steder i Nord-Afrika om at flere og flere gir sitt liv til Kristus, han som la ned livet sitt som den gode hyrden. Når jeg reiser gjennom landsbyene i de berbiske fjellene og besøker hjem og menigheter av troende, ser jeg ofte innrammede bilder av Jesus som den gode

hyrden. Under bildene står det skrevet på berbisk: *Den gode hyrde legger ned sitt liv for sauene*. En berbisk kvinne ved navn Zeinab forklarte for meg: «Hyrden betyr så mye for oss, fordi vi er et folk som har sauer. Vi vet hvordan hyrden må elske sauene og holde dem tett til sitt hjerte.»

Disse berbiske troende er ikke lenger sauer uten hyrde. De har funnet hyrden, og hører hans røst.

LA OSS BE:

- ◆ Be om at de voksende kristne bevegelsene i Nord-Afrika fortsetter til tross for myndighetenes forsøk på å fremme arabisk kultur og islam.
- ◆ Be om at den nye berbiske oversettelsen av evangeliene vil vekke opp troen hos berberne, Nord-Afrikas urfolk.
- ◆ Bibeloversettelse, sendinger på radio og satellitt TV, samt lokale vitner alle bidrar til gjenoppdagelsen av den ny-gamle kristentroen i Nord-Afrika. Be for arbeiderne som kommuniserer evangeliet.

Maurerne i Mauritania

Mauritania er nesten tre ganger så stort som Norge og består hovedsakelig av ørken. Arabere, berbere og svarte afrikanske folkegrupper har møttes og blandet seg her. Omtrent 70 % av befolkningen snakker hassania-arabisk og tilhører maurerne, en arabisk-berbisk folkegruppe. Halvparten av denne gruppen kalles *hvite maurere* og består av handelsmenn, adelsmenn, akademikere og andre i eliten. *Svarte maurerne*, den andre halvparten, stammer fra afrikanske slaver. De resterende 30 %

av befolkningen består av forskjellige svarte afrikanske grupper, og bor for det meste i sør, og i hovedstaden.

I 1957 bodde fremdeles 90 % av maurerne i telt og var nomader. Det fantes ingen store byer. En alvorlig tørkeperiode på 70-tallet tvang mange til å selge buskapen sin og flytte til byene som vokste frem, og som har fortsatt å vokse siden den gang.

Araberne spredte islam til Sahara på 700-tallet, noe som gjorde berbernes innflytelse svakere. I 1920 ble Mauritania fransk republikk, og fikk sin uavhengighet som stat med islamsk lovgivning i 1960. De

fleste ser dette som svaret på alle problemer, som fattigdom, korrupsjon, slaveri, urettferdighet, tørke osv. Men deres nomadelivstil og verdien sitter dypt. Selv i byene sitter de heller på et teppe enn på en stol, de har tilsynelatende ikke helt skjönt poenget med trafikkregler, og de ofte gifter og skiller seg flere ganger.

I dag er befolkningen i Mauritania nesten 100 % sunnimuslimer. Det er kun en håndfull kristne i landet.

LA OSS BE:

- ◆ Be om at dette tidligere nomadefolket vil finne veien til Kristus.
- ◆ Be for de troende som Gud har kalt til å demonstrere sin kjærlighet blant befolkningen i Mauritania.
- ◆ Be for de som har kommet til tro på Jesus blant maurerne, at de vil vokse seg sterke i troen og ha frimodighet til å dele den.

Det vestafrikanske rom: Viktigheten av å finne ut selv

Det vestafrikanske rom i Islams hus er en slagmark mellom muslimene i saharaområdet, kristne langs atlantehavskysten, og den vedvarende animismen som stadig popper opp under overflaten av begge religioner. Både i det muslimske nord og det kristne sør påvirker afrikanske stammereligioner fortsatt både de som bekjenner islam og de som bekjenner kristentroen. For mange vestafrikanere som verken er kristne eller muslimer er det praktiske spørsmålet de stiller seg: «Hvilken religion kan beskytte meg fra de åndelige kreftene rundt meg?»

Troende med muslimsk bakgrunn i Vest-Afrika har kommet til tro på Jesus på ulike måter. De snakker ivrig om levende kristne fellesskap, og påvirkningen fra kristne skoler, barnehjem og utviklingsprosjekter i lokalsamfunnene. Mange snakker om den sosiale rettferdigheten de har funnet innenfor trofaste grupper som lever evangeliet ut i hverdagslivet. Og bak alle disse effektive initiativene for å nå ut finner vi utholdende bønner fra brennende kristne grupper i Vest-Afrika, kjent for sine lange netter med bønn og faste.

Mange som har konvertert fra islam vitner om hvordan de selv oppdaget at Kristus er den han sier han er. Til forskjell fra Koranen, som helst skal være kun på arabisk, møter de Bibelen oversatt til deres lokale språk.

Mer enn én troende med muslimsk bakgrunn har kommentert: «Jeg forstår ikke arabisk eller Koranen, men jeg forstår Bibelen.»

Når han ble spurt «Hva sier du om Jesus», svarte en troende med muslimsk bakgrunn: «Koranen sier: Hvis du er i tvil, spør de menneskene som var før deg. Jeg ser på Jesus som en som tar bort tvilen min. Jesus er en som sier at du ikke kan komme til Far uten ved ham. Jeg godtar det, han er sannheten og livet.» En annen hadde dette vitnesbyrdet: «Som muslimer var alt vi gjorde fem bønner vi kunne utenat. Men, det var ingen sikkerhet rundt om vi kom til himmelen. Ingen kunne gi meg gode svar. Dette fikk meg til å se nærmere på hvem Jesus var.»

Når muslimer finner ut selv hvem Jesus er, gjennom bønnesvar, drømmer eller ved å lese i Bibelen, finner de en Herre de ikke kan ignorere, og som de blir villige til å gi livet sitt for.

DET VESTAFRIKANSKE ROM	
Antall land	18
Muslimske folkegrupper	514
Innbyggertall	335 600 000
Antall muslimer	105 200 000

LA OSS BE:

- ◆ Be for de voksende bevegelsene av mennesker som kommer til tro på Jesus i Vest-Afrika, at de vil stå fast i sin nye tro.
- ◆ Utfordringer som Boko Haram, synkretisme og sosial urettferdighet er alle uttrykk for onde krefter. Be om beskyttelse fra disse.
- ◆ Det er over 100 millioner vestafrikanske muslimer, og de utgjør nesten en tredjedel av befolkningen i regionen, med mer enn 514 ulike språkgrupper. Be for de som enda ikke har hørt om Jesus i denne mangfoldige regionen.

Garibou-guttene i Vest-Afrika

Det som begynte som en metode for å trene gutter i islams verdier og i å lære Koranen utenat, har blitt til moderne utnyttelse av barn, menneskehandel og slaveri i deler av Vest-Afrika. *Garibou* eller

Disse guttene er fratatt retten til en barndom.

talibé gutter er et vestafrikansk fenomen og er mest utbredt i tett befolkede områder i Mali, Senegal, Burkina Faso og Guinea Bissau. Dette er gutter som sendes av foreldrene for å få opplæring i Koranen av en mester eller «*marabout*». Målene for denne «disippelgjøringen» inkluderer å lære hele Koranen utenat på arabisk (et språk de fleste guttene ikke forstår) før de er 19 år. Ved daglig å tigge om mat og penger (hvorav en bestemt kvote må gå til *marabouten*) skal barna utvikle egenskaper som tålmodighet, ydmykhet,

lidelse og god oppførsel. Når det er tid for å plante vil guttene bli leid ut til gårder, og *marabouten* får alle inntektene.

Hvis en gutt ikke får inn nok penger, eller ikke klarer å lære utenat bra nok, blir han fysisk straffet. De lever i frykt, de får ikke behandling for alvorlige og kroniske sykdommer, de blir utsatt for seksuelle overgrep fra eldre barn og de er ofte ofre for trafikulykker fordi de må tigge på veiene.

Menneskehandel med barn foregår også, og barn transporteres av voksne fra land til land. I mars 2015 ble 2 voksne arrestert i Guinea Bissau mens de smuglet 54 barn til Dakar. Statistisk informasjon varierer og er ikke lett å bekrefte, men minst 100 000 barn er offer for denne praksisen. Nasjonale myndigheter er under press fra religiøse ledere, og følger ikke opp sine egne lover eller internasjonale forpliktelser. Dødsfall blant disse barna blir ikke registrert, selv om likene blir returnert til familiene.

Disse guttene er fratatt retten til en barndom. Hvis de slipper unna *marabouten*, velger de ofte å leve på gata. De vet at hvis de reiser hjem, vil de bli sendt tilbake til lidelsen de har opplevd.

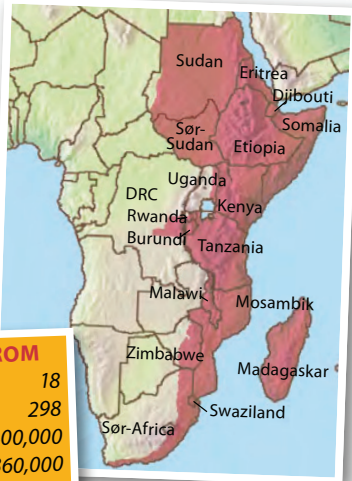
LA OSS BE:

- ◆ Be om at myndighetene i Vest-Afrika vil lage strengere lover for å ta vare på rettighetene og utdannelsen til disse guttene. Be om at rapporter om *marabouten* som misbruker barn vil bli fulgt opp og behandlet rettferdig.
- ◆ Dette regionale systemet med opplæring i Koranen var opprinnelig annerledes. Nå handler det om økonomisk vinning for skruppelløse og falske *marabouten*. Be om at de som utnytter barn i religionens navn vil bli avslørt og behandlet rettferdig, eller at deres hjerte skal bli overbevist om det onde de gjør «i Allahs navn».
- ◆ Be om flere mennesker som er villige til å kjempe for disse barnas rettigheter. Be om flere sentere som disse guttene kan rømme til og få beskyttelse.

Det østafrikanske rom: Bevar relasjoner

Øst-Afrikas 19 nasjoner strekker seg fra Rødehavet langs Sudans kyst til Kapp det gode håp i Sør-Afrika. Arabiske handelsreisende dominerte handelen her med slaver og elfenben inntil europeerne kom på 1500-tallet. Blant europeerne var det også kristne misjonærer. Siden den gang har kristendommen og islam, sammen med ulike stammereligioner, kjempet om tilslutning fra de 357 millioner innbyggerne i området.

Første juledag i 2011 satt jeg blant en gruppe med 20 samfunnsledere fra en av de eldste muslimske folkegruppene i Øst-Afrika. De hadde samlet seg for å få opplæring i sin nyvunne kristentro. Yusuf ga dem opplæring. Han var en

DET ØSTAFRIKANSKE ROM	
Antall land	18
Muslimske folkegrupper	298
Innbyggertall	357,400,000
Antall muslimer	78,360,000

afrikansk forretningsmann fra en konservativ evangelisk bakgrunn. Yusuf hadde engasjert seg blant muslimene i området og hadde

sett mange ledere komme til tro. Jeg lurte på hvordan han hadde lyktes, og han svarte: «Før ville jeg få dem til å bli «kristne». Nå hjelper jeg dem å ta imot Jesus, uten alle de religiøse formene.»

Da jeg spurte disse 20 lederne hvor mange av dem var døpt, gikk 19 hender i været.

«Hvordan kunne dere gjøre dette uten forfølgelse?» spurte jeg.

«Å, det er forfølgelse,» svarte de, og pekte på Sheikh Abu Salam, en ung mann i 30-årene.

«Da jeg begynte å undervise om Jesus, ble jeg jaget fra moskeen», sa Abu Salam mens han løftet sin bibel. «Nå fører jeg saken min for retten. Jeg står fram som en 'etterfølger av Isa al-Masih [Jesus Kristus]'. Jeg har sagt til retten at dette er min moské! Hvorfor må jeg forlate den? Jeg har rett til å bruke den.»

Abu Salams mot gjorde inntrykk på meg. Samfunnet han bor i er styrt

av sharia, og ved å velge å forbli i moskeen risikerte Sheikh Abu Salam dødsstraff for frafall fra islam.

«Hva er poenget med å forbli i moskeen?» spurte jeg.

Flere av lederne responderte: «For å nå andre! Hvis vi oppretter en ny forsamling utenfor moskeen [dvs. samfunnshus], bryter vi alle relasjoner og skaper avstand mellom oss og de ufelste. I stedet tar vi Jesus med i alle sider av dagliglivet.»

En kvinne blant dem la til: «Jesus kom som menneske for å redde mennesker, selv om han er Gud. Hvis Gud hadde ønsket å frelse hyener, ville han ha kommet som en hyene. Vi ønsker å redde muslimer, så derfor må vi gå inn i moskeene. Dette er grunnen til at våre brødre og søstre setter sitt liv på spill: For å vinne andre.»

LA OSS BE:

- ◆ Be for etterfølgerne av Isa al-Masih i Øst-Afrika. Mange setter sitt liv på spill for å kunne bevare relasjoner og dermed dele sin tro med andre.
- ◆ Be om større frihet i hele området, slik at folk skal lære om troen og gi uttrykk for den uten frykt.
- ◆ 80 millioner muslimer i Øst-Afrika kjenner ikke Jesus Kristus enda. Be om at flere som Yusuf skal engasjere seg i dette området som sin misjonsmark.

Afarene: En reise inn i det ukjente

Afar-folkets områder strekker seg langs den sørvestlige kysten av Rødehavet, fra det sørlige Eritrea gjennom den nordlige delen av Djibouti. Grensene dreier så vestover inn mot sentrale deler av Etiopia. Det er et varmt og tørt område, med store sletter og ørkenområder. Afarene er nomader, og har lært seg å overleve i dette ugjestmilde landskapet. De reiser mellom skrinne beitemarker med kamelene og husdyrene sine, og lever for det meste av melk fra buskapen sin.

Dette folkets historie er stort sett muntlig overlevert, med noen få skriftlige kilder. Noen av kildene vitner om afarenes historie før islam kom. Nabofolkene kjenner afarene som modige i strid. De har kjempet mange kamper for å forsvare seg selv og sitt land mot inntrengere.

I dag står afarene overfor nye trusler: borgerkrig, mangel på beitemark og nasjonale grenser som hindrer dem i å leve på den tradisjonelle måten som nomader. Mange av dem har flyttet inn til byer og tettbygde strøk, og blitt bofaste. Disse tid-

ligere modige gjeterne og krigerne lever nå som en minoritet blant andre folkeslag, og de har liten politisk innflytelse og liten selvvraderett.

Noen få afarer har de siste tiårene bestemt seg for å følge Jesus. Disse samles i små grupper, og skinner som lys i et ellers mørkt landskap. For dette spirende fellesskapet av Kristus-etterfølgere betyr evangeliet håp, ikke bare for dem selv, men også for hele folkegruppen deres. Sine av dem opplever forfølgelse fra sine familier og slektninger. Til tross for utfordringene holder de seg trofast til Jesus, og de deler frimodig evangeliet med andre.

LA OSS BE:

- ◆ Om at de få troende afarene må ha mot og visdom når de deler troen på Jesus blant sitt eget folk.
- ◆ For afar-folket, som Gud skapte med en unik identitet, at de må forstå hans hjerte for dem og oppdage hvem han har skapt dem til å være.
- ◆ For god og tydelig kommunikasjon om Jesus, på en måte som virkelig treffer afar-folket.

Den arabiske verden: Han visste det! Amaals historie

Araberverdenen er islams vugge. Her ble islam født, her har de sine viktigste helligdommer, og her voktes Koranens integritet. Arabisk er imidlertid et språk med mange varianter og arabiske dialekter varierer mye. De fleste arabere i dag sliter med Koranens språkdrakt fra 600-tallet. Som et resultat av dette har mange arabiske muslimer søkt i retning av andre kilder. Slik var det for Amaal.

Amaal var en 23 år gammel muslimsk jente med et strålende smil. Som så mange andre egyptere var hun vennlig og imøtekommende, og interessert i å bli kjent med vestlige. Amaals nysgjerrighet satte henne i kontakt med en ung kristen familie fra USA. De viste henne Guds kjærlighet og ledet henne til å tro på Jesus.

Amaals umiddelbare innskyttelse var å dele sin nye tro med moren. Etter å ha sett Jesusfilmen sammen, satt moren ubevegelig i sofaen. Hun snudde seg brått til datteren og sa: «Jeg burde drepe deg på grunn av dette». Amaal ble forskrekket, og hun ble engstelig for at onkelen hennes kunne komme til å gjøre det som moren hadde truet med.

Amaal rømte hjemmefra og fikk jobb på et

hotell. Sjefen der forsøkte å presse henne til å ha sex med ham. «Jeg skal ikke sladre på deg hvis du gjør som jeg vil». Igjen rømte Amaal,

og ble snart arrestert av politiet. De presset henne også.

«Fortell oss hvem som har konvertert deg, så vil vi la deg slippe fri.»

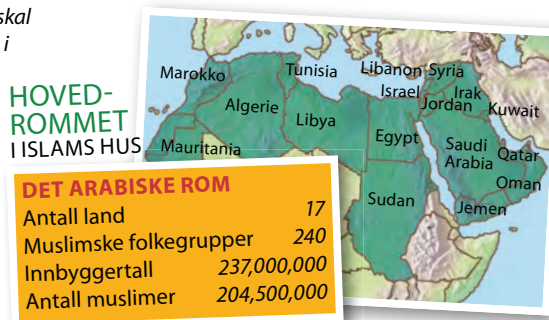
Da jeg møtte Amaal et år senere, gjemte hun seg hos et vennlig muslimsk ektepar. Jeg ga henne et nytestamente og lovte å møte henne igjen. Jeg kunne bare møte Amaal dagen før jeg skulle dra fra landet, og jeg lurte på hvilke skriftsteder jeg burde dele med en som hadde betalt en så høy pris for sin tro. Svaret kom imidlertid av seg selv. Amaal hadde pløyd gjennom de første ti kapitlene av Matteusevangeliet, og nå sa hun: «Hør på dette:»

«Ta dere i vare for menneskene! For de skal utlevere dere til domstolene og piske dere i synagogene sine. Og for min skyld skal dere føres fram for landshøvdinge og konger og stå som vitner for dem og for folkeslagene. Men når de arresterer dere, skal dere ikke bekymre dere for hvordan dere skal tale, eller hva dere skal si. Det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si. For det er ikke dere som taler, men det er deres Fars Ånd som taler gjennom dere.» (Matt. 10, 17-20)

Amaal så opp på meg med tårer i øynene. Smilet hennes var kommet tilbake. «Han visste det,» utbrøt hun, «Jesus visste det!» For Amaal var det nok å vite at Jesus visste hvordan hun hadde det, hva hun kom til å møte, og at han alltid ville være sammen med henne. Det var nok for Amaal. «Jesus er inni meg nå, og han vil aldri forlate meg.»

LA OSS BE:

- ◆ Be for troende fra muslimsk bakgrunn, som Amaal, som blir forfulgt for sin tro på Jesus Kristus.
- ◆ Be for ungdommene i den arabiske verden, at de vil få mulighet til å lære om andres tro uten å bli forfulgt eller truet.
- ◆ Be om at politiske og religiøse ledere i den arabiske verden skal støtte trosfrihet, så folk selv kan finne ut av hvem Gud er.

Irak: Fra imperium til kaos

Området rundt dagens Irak var veldig viktig i århundrene før Kristus. Mesopotamia besto av Tigris og Eufrat og de bibelske byene Ninive (Mosul) og Babylon, et politisk og økonomisk sentrum. Mer nylig ble Baghdad en berømt universitetsby og et sentrum for kunst og forskning. Men i dag er det nesten ingenting igjen. Bombing har vært en del av det daglige livet i årevis. For to år siden invaderte IS store deler av Irak, inkludert Mosul, den nest største byen i landet.

IS terroriserer irakiske kristne og andre etniske grupper, som yezidiene, og til og med andre muslimer, med utvisning, drap og ved å ta dem som slaver. Og som om det ikke var nok slåss også shia- og sunnimuslimene både i og utenfor politikken. Fiendtlighet mellom grupper fortsetter å splitte nasjonen. Det er mange små, diskriminerte og forfulgte grupper, som turkmenerne, shabak-folket og kaka'iene. Kurderne styrker nå sin posisjon i den delvis autonome delen i Irak, etter mange år med undertrykkelse. Dette liker ikke irakiske arabere.

Tusenvis av mennesker i eksil, først og fremst yezidier, lever i flyktningleirer, med

lite håp om å få returnere til sine egne landsbyer. Kristne har forlatt landet i hundretusenvís for å søke trygghet i Vesten. Og enden på dette kaoset er ikke å se.

Men det er noen lysglimt som er tegn på at Gud virker midt i alt dette! For eksempel når de få kristne som er igjen viser Kristi kjærlighet til yezidier og muslimer på praktiske måter, ved å tilby mat, tepper og sjelesorg. Når et rom er fylt av mennesker som vil vite mer om Jesus. Når de tidligere veldig hemmelighetsfulle yezidiene stiller spørsmålsteget ved sin tradisjonelle tro og ønsker å følge Jesus. Midt i kaoset kan vi se glimt av et nytt Rike.

LA OSS BE:

- ◆ At de som krigen har påført stor sorg kan oppleve Guds barmhjertighet og trøst.
- ◆ At det kan dannes en stabil stat med respekt for alle minoritetene.
- ◆ For de utholdende kristne som er tilbake – at mange vil møte Jesus gjennom deres vitnesbyrd.

Det tyrkiske rom: Ledet av Ånden

Hunerkongen Attila, Timur Lenk, Gylne horde – de legendariske navnene til de tyrkiske nomadestammene har inngygt frykt i landsbyer på den sentralasiatiske steppen i årtusener. I dag teller etterkommerne etter disse stammene over 200 millioner og kalles usbekere, uigurer, kasakhere, tatarer, turkmenere, aserbajdsjanere og tyrkere. Nesten 160 millioner av disse tyrkiske folkeslagene er muslimer. Sammen utgjør de det rommet i Islams hus som vi kaller «Den tyrkiske verden».

Blant disse tyrkiske folkeslagene er det i dag flere «Jesus-bevegelser» av muslimer som kommer til tro på Jesus. I åpne land som Kasakhstan og Russland møtes de i kirkebygninger. Det er imidlertid mer vanlig at de forfulgte kristne i den tyrkiske verden møtes i hemmelighet i hjemmene. «Vi møter ofte motstand,» fortalte Bek, en usbekisk omvendt muslim i 30-årene, «men vi fortsetter å prise Gud.». Han fortsatte: «Vi sier: Hvis du blir arrestert, takk Gud for at du ikke ble slått. Hvis du har blitt slått, takk Gud for at du ikke ble drept. Og hvis du har blitt drept, takk Gud for at du er i himmelen med Jesus nå.»

Denne takknemlige ånden i møte med

motstand har dype røtter blant de troende i den tyrkiske verden. Jeg var vitne til dette en januar dag for nesten 30 år siden blant noen pionerer jeg møtte da jeg arbeidet i Tien Shan fjellene i Sentral-Asia. Det var bitende kaldt og lite varme var tilgjengelig i byen hvor tre familier kjempet for å klare seg på 80 dollar i måneden mens de underviste i engelsk på et kommunistisk universitet. Den kvelden introduserte en av lærerne, John, meg for en av sine studenter, Abdullah, en troende med muslimsk bakgrunn fra det uiguriske folket. Abdullah var den første uiguren som kom til tro på Kristus.

«Hvordan ledet du Abdullah til tro?», spurte jeg John. «Det var ikke vi som gjorde det», svarte John, «det var det Den hellige ånd og bønn som gjorde. Abdullah kom til meg i fjor med en drøm som plaget ham. I drømmen ga noen ham en hellig bok. 'Hva kan denne boken være?' spurte han meg.»

«Jeg var nervøs,» sa John, «i skuffen min hadde jeg et nytestamente som hadde blitt oversatt til det uiguriske språket av svenske misjonærer nesten hundre år tidligere. 'Kan dette være boken i drømmen din?' spurte jeg og ga den gamle boken til Abdullah. Abdullah åpnet

den og sa, 'Å, det er det gamle skriftspråket. Faren min lærte meg å lese det.' Jeg ga boken til Abdullah. Noen uker senere kom han og fortalte at han hadde funnet Jesus som Herre og Frelser.»

«Ser du,» smilte John, «Bønnene fra Guds folk og Den hellige ånd ledet Abdullah til Jesus.»

LA OSS BE:

- ◆ Be for de forfulgte kristne med muslimsk bakgrunn i den tyrkiske verden, om mot, fellesskap og oppmuntring i troen.
- ◆ Be om modige misjonærer som kan ta evangeliet til hvert av den tyrkiske verdens 227 muslimske folkegrupper.
- ◆ Be om større frihet i nasjonene i den tyrkiske verden, så frykten for å bli

arrestert, slått og drept ikke skal skremme de som søker.

DET TYRKISKE ROM

Antall land	16
Muslimske folkegrupper	227
Innbyggertall	203,300,000
Antall muslimer	159,200,000

Tyrkia: Et veikryss for flyktninger

Tyrkia er et møtepunkt mellom Europa og Asia. Landet har en komplisert historie som har hatt betydning for begge kontinenter. Tyrkia har kommet helt i fronten i den europeiske flyktningkrisen, og har tatt imot mer enn 1,7 millioner syriske flyktninger på flukt fra krig og ødeleggelse.

Tyrkia begynte å ta imot flyktninger fra Syria ved oppstarten av borgerkrigen for 5 år siden, og forventet i utgangspunktet at konflikten raskt ville bli løst. Etter hvert som krigen har trukket i langdrag, har dette skapt spenninger i Tyrkia. Et økende antall flyktninger har havnet i en håpløs og usikker situasjon. De kan ikke reise hjem igjen og er samtidig hindret fra å få arbeidstillatelse eller bosettingstillatelse i Tyrkia.

Tyrkere bekymrer seg over et stadig økende rentenivå drevet av befolkningsveksten og frykten for at IS vil overføre sin konflikt til Tyrkia. Terroristgruppen er mistenkt for å ha stått bak bombeattentatet i Ankara i oktober 2015 der 115 personer ble drept og mange andre ble såret.

Tyrkias stilling i den syriske flyktningkrisen har ført til forhandlinger med EU og FN

sikkerhetsråd om landets langsiktige rolle overfor flyktninger på vei til Europa. Utfallet av disse forhandlingene vil få avgjørende konsekvenser både for tyrkerne og syrerne. Både de som har Tyrkia som sitt hjemland og de som er blitt tvunget til å slå seg ned der står nå ved et veikryss med en usikker framtid.

LA OSS BE:

- ◆ Om toleranse og tålmodighet for tyrkerne som har tatt imot og hjelper syriske flyktninger.
- ◆ Om fred i Tyrkia, og at kristne i Tyrkia må gå foran med enhet og kjærlighet.
- ◆ For flyktningene som har oppholdt seg i Tyrkia i mange år, og som lengter hjem.
- ◆ Be også om fred i Syria, selv om dette kan synes umulig. Ifølge Salme 46,10 gjør Herren «slutt på krig over hele jorden, han bryter buer og splintrer spyd, han setter fyr på vogner.»

Det persiske rom: Haik Hovsepan

Det persiske rom omfatter hele dagens Iran og strekker seg inn i deler av nabolandene Irak, Afghanistan og Tadsjikistan. Innbyggerne i disse landområdene snakker ulike varianter av det gamle persiske språk. De fleste er sjiamuslimer, i motsetning til sunnimuslimene som dominerer resten av Islams hus.

Da Ayatollah Khomeini gjorde Iran til en islamsk republikk i 1979, anså de fleste det som et tilbakeslag for kristentroen. Men det motsatte har skjedd. Millioner av iranere har fått avsmak for strenge religiøse ledere, og hundretusener har vendt seg til Jesus Kristus.

Tusenvis av kristne er blitt arrestert eller tvunget på flukt fra landet sitt, men enda flere lever i skjul i Iran. De samles i undergrunnsmenigheter eller private hjem, med støtte fra kristne satellittsendinger. Denne veksten i antall troende har gjort at flere trofaste vitner, slik som den iransk-armenske kristen Haik Hovsepan, har måttet betale en høy pris.

I 1980 ble Haik Hovsepan innsatt som den første nasjonale biskop i den iranske

pinsebevegelsen. Myndighetene tillot etniske kristne, som armeneren Haik Hovsepan, å praktisere sin tro. Men de trakk opp en grense når det gjaldt å dele troen med muslimer. Haik nektet å gi etter for

myndighetenes press og sa: «Om vi så må gå i fengsel eller dø for vår tro, gir vi ikke etter.»

Pastor Mehdi Dibaj var en konvertitt fra islam. I 1983 ble Dibaj fengslet uten lov og dom og presset til å fornekte sin tro. Dibaj holdt ut med denne bekjennelse: «Det er ikke bare det at jeg er tilfreds med å være i fengsel til ære for hans hellige navn, jeg er også rede til å gi mitt liv for min Herre Jesu Kristi skyld.» I 1992 dømte en hemmelig domstol Dibaj til døden for å ha konvertert fra islam.

Da biskop Haik fikk høre om dødsdommen, ble han stilt overfor et valg. Som armenere kunne Haik la være å si noe og unngå å bli forfulgt, eller han kunne protestere. Haik nektet å snu ryggen til sin bror med muslimsk bakgrunn, og gikk ut offentlig til forsvar for Dibaj i håp om å kunne redde ham. Takket være hans innsats og internasjonale protester ble Dibaj løslatt 16. januar 1994.

Tre dager senere ble Haik bortført fra gatene i Teheran. Den lemlested kroppen hans ble senere

funnet i en navnløs grav, med merker etter 27 knivstikk i brystet. Ved biskop Haiks begravelse talte Dibaj gråtende: «Da Jesus døde på korset, var det bare Barabbas som visste at Jesus døde for hans skyld. Da biskop Haik døde, vet jeg at han døde for meg.»

LA OSS BE:

- ◆ For flere modige kristne vitner som Haik Hovsepan, som kan bringe evangeliet videre til sjiamuslimene i den persiske verden.
- ◆ Om større religionsfrihet i det persiske rom, slik at folk kan velge hva de vil tro på.
- ◆ For irakiske migranter og flyktninger som prøver å etablere seg på nye steder, at de kan bli velsignet i sine nye hjemland og være til velsignelse for mennesker rundt seg.

DET PERSISKE ROM

Antall land	3
Muslimske folkegrupper	105
Innbyggertall	99,010,000
Antall muslimer	97,960,000

Tadsjikistan: Leter etter Jesus

Tadsjikistan, et lite land i Sentral-Asia, har 8 millioner innbyggere. 70 prosent av dem er under 30 år. Finnes det unge mennesker som er nysgjerrige på Jesus i dette sunnimuslimske området?

«Hvordan kan vi få vite om vi er én av Jesu sauer?» spurte Ali, en ung tadsjikisk student, mens vi leste Johannes' evangelium sammen.

Vi var midt inne i et ukentlig bibelstudium med Ali og tre andre sentralasiatiske studenter. Det var godt å se hvordan Alis interesse for Jesus vokste mens vi studerte Bibelen sammen. Han ba om å få en Bibel og leste regelmessig i den. Han tok den også med seg da han reiste tilbake til hjembyen sin for å besøke familien i sommerferien.

Seks uker senere, klar for det nye

skoleåret, var Ali tilbake. Uten Bibelen.

Jeg ble litt bekymret og spurte ham hvem som hadde tatt fra ham Bibelen.

Hadde han kommet opp i vanskeligheter? Var Bibelen hans blitt konfiskert?

Ali fortalte noe som overrasket oss og ga oss mye håp: Alis søster var ivrig etter å lære mer om Jesus og spurte om å få beholde Bibelen for å kunne lese mer. Videre fortalte Ali oss at hun alltid var på leting etter mer informasjon om Jesus – fortellinger, filmer, musikk, hva som helst. Ali beskrev henne som en «Jesusperson».

Hun var fortsatt en god muslim, men opptatt av Jesus.

Jesus fortalte oss at markene allerede er hvite til høst. Selv i et fattig, avsideliggende fjelland som Tadsjikistan lengter mange muslimer – i likhet med Ali og søsteren hans – etter sannhet og håp. Og de finner det i Jesus.

Hvordan kan vi få vite om vi er én av Jesu sauer?

LA OSS BE:

- ◆ Om at hjertene hos mange tadsjiker må åpne seg enda mer for de gode nyhetene om Jesus. Og at mange tadsjiker må få muligheter til å møte kristne som kan vitne om Jesus for dem.
- ◆ For øyeblikket er det svært få troende i Tadsjikistan. Be om at de få menigheter som finnes i landet kan bli styrket og være lydige når det gjelder å dele Jesus med andre. Be om at menighetene vokser i antall og størrelse.
- ◆ Be om større åndelig lengsel blant tadsjiker, både i Tadsjikistan og Afghanistan, Usbekistan og Russland. Det er svært få troende blant tadsjiker som bor utenlands. Be om at Gud sender flere arbeidere til disse folkegruppene.

Dette ser du ikke på Dagsrevyen

Av Andreas Nordli

22

Siden Muhammeds tid har et ukjent antall kristne mennesker vendt seg til islam. Ofte har dette skjedd kollektivt hvor hele landsbyer, byer og folk har blitt muslimer. Finnes det historiske eksempler som går motsatt vei? Frem til slutten av 1800-tallet finnes det knapt et eneste eksempel. Og det lille som finnes representerer gjerne «unntaket som bekrefter regelen». Men nå skjer det noe nytt – noe du ikke leser om i avisene fra Akersgata eller ser på Dagsrevyen.

Det fortelles flere og flere historier fra ulike land hvor muslimer vender seg til Jesus i relativt store antall. Alle med interesse for misjon blant muslimer har lest historier fra Indonesia, Algerie, Iran, Irak og senest om syriske flyktninger som kommer til tro på Jesus. Også i Norge har sannsynligvis flere tusen muslimer latt seg døpe de siste 20 årene.

Flere misjonsforskere hevder at vi aldri før i verdenshistorien har kunnet se så tydelige tegn som nå på at Gud rører ved muslimers hjerter. I alle deler av muslimverdenen finnes bevegelser av menn og kvinner som vil være Jesu etterfølgere.

En av verdens fremste missiologer, dr. David Garrison, reiste i perioden 2010 – 2012 400.000 kilometer i det han kaller «Islams ni rom» – ni ulike kulturelle og geografiske områder i «Islams hus»: Vest-Afrika, Nord-Afrika, Øst-Afrika, Araberverden, Den tyrkiske verden, Den persiske verden, Vestlige Sør-

Asia, Østlige Sør-Asia og Indo-malaysia. Der intervjuet han over 1000 mennesker med muslimsk bakgrunn som nå tror på Jesus.

«Fortell meg din historie. Hva gjorde Gud for å føre deg til tro på Jesus Kristus?», var det enkle spørsmålet han stilte. Garrison

Jeg tviler på at den globale kirke er klar over det som skjer

brukte også tid på å søke etter historiske spor fra nesten 1400 år med islam, spor etter bevegelser av muslimer som i store grupper hadde begynt å tro på Jesus. Resultatet av sitt arbeid har han nå samlet i boken *A Wind in the House of Islam* (En vind i Islams hus).

I boken sin skriver Garrison at han utviklet ulike oversikter over forskjellige bevegelser av muslimer som hadde kommet til tro på Jesus. For å kunne bli definert som en bevegelse, måtte den inneholde dåp av minst 1000 personer eller at minst 100 lokale kirker ble plantet blant muslimer i løpet av en periode på 20 år. Gjennom den islamske historien fant han bare 82 slike bevegelser.

Når man tenker på tidsaspektet så er dette tallet nedslående. Historisk finnes det nesten

ikke bevegelser av muslimer som kommer til tro på Jesus. Slik var det helt frem til åttitallet. Da begynte det i følge dr. Garrison å skje noe. For fra 1980 til år 2000 kunne han dokumentere elleve nye bevegelser av muslimer som kom til tro på Jesus. Dette skjedde i land som Iran, Algerie, Bulgaria, Albania, Vest-Afrika, Bangladesh og Sentral-Asia.

Kunne dette kanskje henge sammen med at det siden 1980-tallet ble etablert flere bønnebevegelser som begynte å be om åpenbaring og frelse for verdens muslimer? Uansett årsak opplever vi i dag noe som aldri før har skjedd i den muslimske verden, for Garrison har nå dokumentert 69 nye bevegelser, bare i perioden fra år 2000 til år 2012.

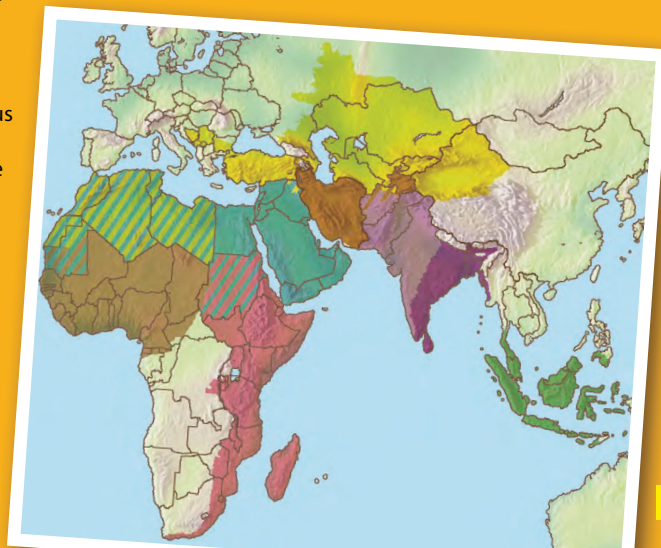
«Vi er midt i den største bevegelsen av muslimer som kommer til tro på Jesus i hele verdenshistorien, og jeg tviler på at den globale kirke er klar over det som skjer», sier han.

I mange tilfeller har disse nye Jesusetterfølgerne kunnet bevare gode relasjoner til det muslimske samfunnet rundt seg. Andre steder er de troende forfulgt og ekskludert fra samfunnet rundt seg. Men i alle

tilfeller har det vært en solid vekst – en tydelig bevegelse.

Det finnes 1,6 milliarder muslimer i dag. I følge Garrison har færre enn 1,5 prosent av disse blitt berørt av evangeliet. La oss fortsetter å be og søke Gud om hans hjerte for muslimene. La oss engasjerer oss i det Gud ønsker å gjøre blant muslimene – både i Norge og ellers i verden.

Andreas Nordli er leder for Ungdom i Oppdrag. Denne artikkelen ble først publisert i *Dagen*, 4. mars 2015 (her lettere redigert). Finn flere artikler om islam og misjon på bloggen til Andreas: www.andreasnordli.no

23

Det vestlige sørasiatiske rom: Et nytt navn!

Vestlige Sør-Asia er ett av de mest folkerike og ustabile rom i Islams hus. Mer enn 300 millioner muslimer bor i denne regionen. De er fordelt mellom 186 etniske grupper som har stadig vært i konflikt med hverandre eller med imperialistiske krefter utenfra. Midt i denne krigsherjede regionen trekker Gud tusenvis av muslimer inn i nytt liv i Jesus Kristus.

En av disse var Akbar al-Masih, som jeg møtte i Rawalpindi i Pakistan. Han var fra pashtun-folket i Afghanistan, og i likhet med mange andre pashtunere har livet hans vært sterkt preget av krig. Da han var ung, kjempet folket hans mot russerne. Etter at russerne ble jaget på flukt, kjempet den sunnimuslimske stammen hans mot sjiamuslimske nabostammer. Etter den amerikanske invasjonen i 2002 slo Akbar lag med millioner av flyktninger som endte opp i leire og slumområder i Pakistan. Her møtte Akbar en kristen familie som disippelgjorde ham og hjalp ham videre i livet. Jeg ville vite hvordan han hadde kommet til tro på Jesus.

«Fra fødselen av het jeg Muhammad Akbar,» sa han. Navnet hans betyr 'Mu-

ammed er størst.' Det var også navnet på en pashtunsk helt som kjempet mot britene i Afghanistan på 1800-tallet. Mange afghanske

familier har oppkalt sønnene sine etter ham.

«Midt mellom krigene,» sa Akbar, «var jeg i et annet land på utkikk etter en jobb. En dag kom jeg tilfeldigvis forbi en kino som viste en film om livet til profeten Isa [Jesus]. Jeg bestemte meg for å gå inn.»

DET VESTLIGE SØRASIATISKE ROM	
Antall land	3
Muslimske folkegrupper	186
Innbyggertall	713,900,000
Antall muslimer	316,000,000

«Mens jeg satt alene og så på filmen lærte jeg mye nytt om profeten Isa. Det gjorde meg virkelig vondt å se hvordan han ble slått og naglet til et kors. Jeg sa til meg selv, 'Nå vil Isa ta sin hevnl! Han vil kalle ild ned fra himmelen og ødelegge disse onde menneskene!」

«I stedet så Isa medfølelse på dem og sa, 'Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør.」

«I det samme øyeblikk,» sa Akbar, «sa jeg i hjertet mitt, 'Dette ble sagt for meg.」

«Det var da jeg ble en etterfølger av Isa. Jeg visste at det var dette folket mitt manglet. Vi var alltid opptatt av å hevne oss, 'øye for øye.' Men *Isa al-Masih* [Jesus Messias] viste meg en annerledes vei. Og det er grunnen til at jeg har forandret navnet mitt,» sa han, «fra Muhammad Akbar til Akbar al-Masih, 'Messias er den største!」

LA OSS BE:

- ◆ For de krigsherjede landene i den vestlige delen av Sør-Asia. Be om at de kan finne en ny vei videre med hjelp fra Fredsfyrsten.
- ◆ For flere modige vitner som Akbar al-Masih og for misjonærene som disippelgjør dem.
- ◆ For de 300 millioner muslimene i Vestlige Sør-Asia som ennå ikke kjenner freden «som overgår all forstand», som bare Jesus kan gi.

Deoband og deobandiene

Med en befolkning på 100.000 er byen Deoband i Nord-India liten sammenlignet med de mange millionbyer i regionen. Byen er omgitt av åkre med sukkerroer og frukthager med mangotrær,

og har flere motorsykler og oksekjerrerr enn biler. Men *Dar-ul-Uloom madrassaen* (islamsk høyskole) i Deoband er viktig for mange millioner muslimer verden over.

Dar-ul-Uloom ble etablert i 1867 med den hensikt å beskytte og fremme konservativ sunni-islam i Sør-Asia. Siden da har tusenvis av muslimske menn studert der, og flere av de som har gått ut herfra har startet madrassaer i India, Pakistan, Afghanistan, Sør-Afrika, Storbritannia og Nord-Amerika. 20 prosent av muslimene i India regner seg som deobandier (over 75 millioner) og i England tilhører 40 prosent av moskéene denne retningen.

For mange sunnimuslimer representerer deobandi-bevegelsen en konservativ og rendyrket form for islam, på et høyt akademisk nivå. Men den har også rykte på seg for å stå i forbindelse med militant ekstremisme. Taliban sporer sine røtter til deobandi madrassaer i Pakistan, og mistanker om bånd til ekstremistgrupper ble så sterke i 2013 at Dar-ul-Uloom utstedte en fatwa (offentlig erklæring) som tok avstand fra terrorisme.

Muslimer fra hele verden kommer på besøk til Deoband. Noen kommer som turister, andre for å utdanne seg som imamer eller madrassa-ledere. En iransk sunnimuslim ved navn Ibrahim Bhai besøkte byen en gang og sa, «Dette er et sted hvor Gud gjør store ting.» Og vi kan legge til, «Ja, Gud, måtte det bli slik!» Tenk bare på hvordan det ville bli om

deobandiene ble virkelig kjent med hvem Jesus er og hva han har gjort for oss? Innflytelsen fra Deoband har spredd til en lang rekke nasjoner. Det finnes nettverk som spenner over flere kontinenter og et folk som er lidenskapelig opptatt av det de tror på og som deler det med andre. Måtte dette engasjementet og denne brannen bli til ære for Jesus.

«Jorden skal fylles med kunnskap om Herrens herlighet, slik vannet dekker havbunnen.» (Hab 2,14).

LA OSS BE:

- ◆ Om at byen Deoband kan bli et sted preget av fred og velsignelse. At konflikten mellom hinduer og muslimer som ofte bryter ut i regionen, ikke må finne grobunn der.
- ◆ Om at sannhet, rettferdighet og fred må få gjennomstrømme deobandi-bevegelsen rundt omkring i verden.
- ◆ Om at Deobandi-kvinner, som for det meste lever sine liv i det skjulte, kan få kjenne hvor verdifulle de er for Gud og få oppleve hans kjærlighet gjennom Jesus.

Det østlige sørasiatiske rom

Østlige Sør-Asia utgjør med sine nærmere 850 millioner innbyggere det mest befolkede rommet i Islams hus. Nesten 284 millioner mennesker bare i denne regionen er muslimer. Sufismen – en mystisk form for islam – er vidt utbredt i hele muslimverden, men kan ha sitt opphav her, hvor islams rigide monoteisme kolliderte med de mystiske trekkene i sørasiatisk hinduisme.

I dag er det mulig å finne dusinvis av bevegelser i hele bredden av Østlige Sør-Asia, hver av dem med mange tusen døpte med muslimsk bakgrunn som elsker og tilber Jesus. Disse Jesus-bevegelsene har vokst fram i sterk forfølgelse, drevet av modige vitner og dyktige bibeloversettere som har gjort evangeliet forståelig for lokale muslimske folkegrupper.

Nylig gjorde jeg en undersøkelse i mange av disse Jesus-bevegelsene. Jeg spurte dusinvis av konvertitter: «Hvordan brakte Gud deg til tro på Jesus Kristus?» En troende ved navn Sharif kom med ett av mange minneverdige vitnesbyrd.

«Som ung gutt,» fortalte han, «ble jeg utvist fra den muslimske skolen fordi jeg spurte

læreren for mange vanskelige spørsmål. 'Du er en syndig, gutt, og du vil komme til helvete!' ropte han til meg. Faren min ble så sint på meg! Han kastet meg ut av huset og forbød alle i familien å snakke med meg.»

«En dag ble jeg overrasket av at en hvithåret misjonær snakket til meg; 'Hei bror, har du lyst til å sitte på med meg i denne rickshawen?' Før han forlot meg, gav han meg et nytestamente.»

«Jeg leste i det natten etter, og det var som om sidene bladde seg selv helt til solen sto opp neste morgen. Jeg leste Johannesevangeliet. I kapittel 3, vers 17 står det; 'Gud sendte ikke sin sønn til verden for å dømme verden, men for at verden skulle bli frelst gjennom ham.'»

Da Sharif fortalte meg historien sin mange år senere, strømmet tårene nedover ansiktet hans. «Du skjønner; jeg var ikke lenger dømt til helvete, og jeg var ikke lenger bare en syndig gutt. Jesus hadde kommet til jorden for å frelse meg.»

Det neste tiåret møtte Sharif mange prøvelser på grunn av sin tro på Jesus. Hans far truet med å drepe ham og to ganger fikk han rundjuling av en gjeng med muslimer og ble forlatt halvdød. «Det betyr ikke noe,» sa Sharif. «Om de kutter opp kroppen min i tusen deler, så vil hver del rope ut; 'Jesus er Herre!'»

Sharif ledet til slutt sin far til tro på Jesus. «En menighet møtes nå i hjemmet vårt,»

fortalte han meg.

Sharif er en del av en Jesus-bevegelse som i dag trolig teller 100 000 troende.

LA OSS BE:

- ◆ Be om at Jesus-bevegelsene blant muslimene i Østlige Sør-Asia skal vokse og spre seg.
- ◆ Be om modige vitner som Sharif kan holde ut i forfølgelse og forbli trofaste mot Jesus.
- ◆ Be om at mange flere av Østlige Sør-Asias 284 millioner muslimer skal komme til tro på Jesus.

DET ØSTLIGE SØRASIATISKE ROM	
Antall land	4
Muslimske folkegrupper	65
Innbyggertall	844,400,000
Antall muslimer	283,400,000

India: Bihar

Abdul har levd alle sine 23 år i Baisi, en småby i den indiske delstaten Bihar med rundt 10 000 innbyggere. Da vi kom til Baisi, spurte vi flere forskjellige menn om det fantes noen kristne eller kirke i området. De fleste svarte stolt, i litt ulike ordelag; «Nei, her bor det bare muslimer og noen hinduer, det bor ingen kristne her. Dersom du vil finne en kirke bør du dra til Purnia.» (Purnia er en by fire mil fra Baisi.)

Baisi er kjent i området for at islam står sterkt der; unge menn fra hele regionen kommer dit for å bli lært opp i islams veier.

Men da vi møtte Abdul og faren som arbeidet i sin butikk ved veien, oppdaget vi imidlertid at de hadde en sterk interesse for Jesus og hans bøker. De siste månedene hadde de studert bøkene hans. De hadde vært lydlige mot det han sier, og ledet til og med lignende studier med venner og slektninger. Flere av de muslimske lederne i byen hadde begynt å ytre ønske om å lese disse bøkene og høre mer om Jesus. Noe er på gang i Baisi.

Staten Bihar har rundt hundre millioner mennesker spredt i småbyer som Baisi. Bare noen få tiår tilbake ble Bihar snakket om som «misjonærenes kirkegård», fordi misjonsarbeid her aldri har ført til at evangeliet slo rot og vokste. Nå skjer det en forandring. Allikevel er andel kristne i Bihar fremdeles på kun 0,05 prosent, og delstaten konkurrerer med land som Somalia og Afghanistan om å ha den laveste andelen kristne i hele verden.

Lite er blitt gjort for å nå de 17 til 20 millionene muslimer som lever i delstaten. Muslimer som Abdul, hans familie, og mange andre i småbyer som Baisi utover i hele delstaten, venter fortsatt på å få

høre de gode nyhetene om Jesus. Hva skal svaret være i framtiden, når noen spør i disse småbyene om hvor de kristne eller kirkene er?

LA OSS BE:

- ◆ Be om at høstens Herre må reise opp arbeidere i Baisi og gjennom hele Bihar.
- ◆ Be om at Ånden og Guds Ord skal dra muslimske ledere og hele familiegrupper i Bihar til Jesus.
- ◆ Be om at Jesaja 55,11 skal bli oppfylt i Bihar: «... slik er mitt ord som går ut av min munn: Det vender ikke tomt tilbake til meg, men gjør det jeg vil og fullfører det jeg sender det til ...»

Det indomalaysiske rom

Indo-malaysia som et rom i Islams hus består av Malaysia, Singapore, sørlige deler av Filippinene, samt Indonesias langstrakte kjede av mer enn 17 000 øyer. Indonesia har den største muslimske befolkningen av alle land i verden. Av 250 millioner innbyggere regnes 87 prosent som muslimer.

DET INDOMALAYSISKE ROM	
Antall land	5
Muslimske folkegrupper	282
Innbyggertall	283,700,000
Antall muslimer	201,000,000

Lenge før kristendommen og islam kom hit, var folkegruppene her i århundrer preget av en lapskaus av animisme, hinduisme og buddhisme. I dag preger fortsatt disse gamle livssyn kulturene i Indo-malaysia.

Den første Jesus-bevegelsen blant muslimer i moderne tid fant sted her i Indonesia i 1870. Den største av slike bevegelser i historien fant også sted i Indonesia. I perioden 1967-1971 ble over to millioner muslimer døpt inn i kristne menigheter.

I vår tid kommer mange muslimer i Indo-malaysia til tro på Jesus gjennom en enkel «femtrinns vei til Jesus». En ved navn Mike Sipman utarbeidet den med utgangspunkt i Jesu samtale med den samaritanske kvinnen i Joh. 4. Sipman kaller det «3 som helst»: *Hvem som helst, Hvor som helst, Når som helst.*

- **TRINN 1** er å få kontakt med en muslim. De fleste muslimer i Indo-malaysia har aldri hørt evangeliet, siden de ikke kjenner noen kristne.
- **TRINN 2** er å være åpen for en samtale om Gud. I denne delen av verden elsker muslimer å snakke om Gud. Sipman foreslår at vi spør vår nye muslimske venn: «Hva gjør dere i deres religion for å gjøre Gud til lags?» Dette er et bra utgangspunkt for en samtale om åndelige ting.
- **TRINN 3** dreier seg om resultatene av våre anstrengelser for å tilfredsstille Gud, og dette fører ofte til spørsmål om frelses-

visshet. Mange muslimer aksepterer at de ikke kan vite hva Guds vilje er, og de har ingen visshet om at han vil frelse dem.

- **TRINN 4** fører inn i kjernen av budskapet i evangeliet og fortellingen om Jesu soningsdød for å gi oss evig liv.
- **TRINN 5** er å invitere din muslimske venn til å ta imot frelse gjennom Jesus.

Denne enkle framgangsmåten for å dele evangeliet er enkelt nok for nye troende å følge. Derfor spres den til hele Indo-malaysia, og tusenvis av muslimer har tatt imot invitasjonen til å be frelsesbønnen og følger nå Jesus som hans disipler.

LA OSS BE:

- ◆ Be for formidling av evangeliet i hele Indo-malaysia, både gjennom trofaste vitner og verktøy som satellitt-TV, Jesus-filmen og «3 som helst».
- ◆ Be for de kristne som blir forfulgt. Det kommer alltid når nye Jesus-bevegelser vokser fram blant muslimer i Indo-malaysia.
- ◆ Be for Indo-malaysias over 280 millioner muslimer i 282 forskjellige folkegrupper. I mange av gruppene har de ennå ikke engang hørt evangeliet.

En indonesisk vandring: merantau

«Presten svarte: 'Gå i fred! Herren våker over veien dere går på.'»
Dommerne 18,6

Idéen om «merantau» er populær på øya Sumatra, særlig blant dem som lever i enkle kår på landsbygda. Merantau betyr bokstavelig «vandre omkring».

Den indonesiske tanken om merantau dreier seg om en ungdom, helst en mann, som forlater hjemmet sent i tenårene eller

begynnelsen av tjueårene. Hvor han vil dra og hvor lenge han blir borte er usikkert. Noe av hensikten er om mulig å søke berømmelse og rikdom. Meningen er ofte at vandreren skal forlate sitt kjente område på landsbygda og sette kursen mot byen. Der vil han ta hvilken som helst jobb med håp om en lysere framtid. Han ser etter arbeids- og yrkeserfaring, men også livserfaring.

Vandreren har ofte uklare tanker om hva han ser etter, men drar på en reise i noen år med et håp om å finne et eller annet. Dermed er han gjerne mer åpen enn ellers, og føler på mye mindre press fra familie, venner og naboer mens han er på sin

merantau. Det er lettere og mindre risikabelt å dele evangeliet med disse ungdommene som er borte hjemmefra, hvor det ofte er sterke muslimske tradisjoner.

Det motsatte er også et faktum. Det er mulig å sende unge indonesiske misjonærer til nye steder der de ganske enkelt dukker opp og forklarer de lokale innbyggerne at de er på en merantau – en vandring. Det er akseptert at man kan bli kjent med et nytt samfunn slik, og der kan de dele budskapet om Jesus.

LA OSS BE:

- ◆ Be for indonesere som er på merantau – at de som vandrer uten mål må vandre rett inn i Guds rike.
- ◆ Be om at kristne, særlig forretningsfolk, må få se denne typen unge som potensielle mennesker å investere i, både ved å gi dem erfaring i forretningslivet og å lede dem til Guds rike.
- ◆ Be om at unge, entusiastiske misjonærer kalles og utrustes til å gå på en merantau til tøffe unådde områder, for at Guds rike skal få inngang og vokse i områder der det ennå ikke finnes kristne vitner.

Kambodsja: chamfolket

Kandi var bekymret. Hun hadde alvorlige helseproblemer. Året var 2000, og det var vanskelig å få medisinsk hjelp på landsbygda i Kambodsja. Forlatt av ektemannen sin, oppdro hun barna alene. Lettelsen kom da Gud sendte henne et kristent par som hjelp.

Paret hadde studert Kandis språk og lyttet nøye til henne. De ba sammen med henne og anbefalte henne å dra til *Mercy Medical Centre*, hvor kristne tilbød de fattigste medisinsk hjelp til lav kostnad. Her fikk Kandi høre mer om Jesus og at han gav seg selv som soningsoffer for alle mennesker.

Kandi tilhører chamfolket. De finnes i nesten alle provinsene i Kambodsja, stort sett nær store elver. Chamfolket kom opprinnelig fra det gamle kongedømmet Champka som ligger i dagens Vietnam. Da de i en fjern fortid var i konflikt med vietnameserne, emigrerte de i store antall til Vest-Kambodsja og ble kjent som vestlige cham, med et folketall på rundt 400 000. En rest av de opprinnelige chamfolkene bor fortsatt i Vietnam og er etnisk kjent som østlige cham, med rundt 80 000 mennesker. Veldig få av chamfolket

har hørt om eller forstått hvem Jesus er.

I år 2000 oppmuntret Gud en av sine tjenere til å begynne å be ukentlig for chamfolket, at de måtte komme til tro på Jesus. En annen kvinne ble med henne, og i 2014 var det minst ti troende fra ulike land som hadde blitt med i bønn for dette folket. De bruker fortsatt tid i bønn for dem, og dette er nøkkelen til at chamfolket kan bli kjent med Jesus. Gjennom denne bønneguiden plusser vi i dag på hundretusener av andre som ber for chamfolket.

Mange år senere møtte ekteparet omtalt over igjen Kandi. Gud hadde svart på deres bønner og helbredet henne. Hun var også blitt en sann Jesus-troende, sammen med sønnen og mannen som var kommet tilbake til henne. Kandi hadde mange spørsmål som andre hadde stilt henne om hennes tro, som hun ikke visste hva hun skulle svare på. Ekteparet ga henne mot til å begynne et bibelstudium i hennes egen

landsby, sammen med familien. Og dermed går chamfolkets trosreise videre mot en tro på Jesus!

LA OSS BE:

- ◆ Be om at Kandi og hennes sønn vokser i troen. Be også for hennes familie og for landsbyen.
- ◆ Be for bibeloversettelsesarbeidet som er i gang for deres hjertespråk.
- ◆ Be om en vekkelse i hele chamfolket, så de kommer til tro på Jesus.

Trosreisen

En muslims vei til tro og etterfølgelse av Jesus er verken strak eller lett. Til gjengjeld finnes det veivisere som gir retning til disse muslimske søkerne. Dette bekräftes av en forsker som har intervjuet over 1000 Jesusdisipler fra muslimsk bakgrunn.

En av veiviserne er Koranen. Muslimer holder fast til Koranen som kjernen i sin tro. De lærer den utenat og verdsetter den selv om de ofte ikke forstår den. Dette er nå i ferd med å forandres. Før han døde i 2005, sponset Kong Fahd av Saudi Arabia oversettelse av Koranen til språk fra hele verden. Hans tanke var at dette ville føre til fremgang for islam, men han skulle bare ha visst; det har hatt motsatt virkning!

Abdul, som leder en Jesus-bevegelse i Sør-Asia ble spurt hvordan han kom til tro på Jesus. Han svarte, «Det begynte da jeg leste Koranen på mitt eget språk. Før det hadde jeg lært det meste utenat på arabisk selv om jeg ikke forstod arabisk. Da jeg leste den på mitt eget språk forstod jeg for første gang: det fantes ikke noe frelsesplan, og ingen forsikring om at jeg var en god muslim og var sikret en plass i himmelen.» Det ble begyn-

nelsen på en søken etter frelse for Abdul. Det endte med at han leste Det nye testamentet, og kom til tro og overga sitt liv til Jesus.

Enda en veiviser dukker opp i historiene som fortelles om Muhammad. Muslimer har ærefrykt for Muhammed, men de som flittig studerer Koranen og *Hadith* (historier om Muhammeds liv) forteller at disse motsier den rådende oppfatningen av Muhammad som en nådefull og sjenerøs leder. De blir urolige med tanken på en Guds profet som forandrer gudgitt åpenbaring når det passer han, samler rikdom på bekostning av beseirede fiender og bruker sverdet til å spre sin religion. Denne uroen kan være det første skrittet mot en annen tro.

En siste veiviser på muslimers trosreise er den endeløse volden som har vært som en skygge over islam i 14 århundrer. Dette dukker stadig opp i vitnesbyrdene til dem som har kommet til tro på Jesus. Idealet om islam som en fredsreligion blir knust for muslimer som lever med krig og vold hver dag. Når det rapporteres om islamsk vold må vi huske at ofrene stort sett er muslimer. Mange muslimer avviser i dag volden for å følge Fredsfyrsten.

LA OSS BE:

- ◆ Be for muslimer som stiller spørsmål til sin egen tro, måtte de treffe andre som har gått den samme veien og funnet Jesus.
- ◆ Be for både studenter og lærere, at de studerer islam med oppriktige og søkende hjerter. Å stille spørsmål angående sin tro krever mot.
- ◆ Be for muslimer som bestemmer seg for å følge Jesus om at de finner felleskap og fred i den nye troen.

Min reise: Søken etter kontakt med Gud

Et vitnesbyrd fra en Jesus-troende med muslimsk bakgrunn:

Jeg ble født inn i en muslimsk familie. Noen av familiemedlemmene var sekulære og verdslige, noen religiøse. Min far var sufi og veldig religiøs, og han hadde en sterk innflytelse over mitt liv. Da jeg fylte 10 år begynte jeg å lete etter Gud. Jeg var ivrig etter å komme inn i hans nærvær og gjorde alt jeg kunne for å komme nærmere ham.

Som ungdom ble jeg enda mer ivrig etter å søke Gud ved å be, faste og besøke moskéene. Men jeg nøyde meg ikke med

“Kom å se selv. Jesus lever, han helbreder og han frigjør mennesker.”

bare de fastsatte bønnene, jeg ropte til Gud fra dyppet av mitt hjerte. Disse årene jeg lette etter Gud i islam, fikk jeg bare en sterkere følelse av at Gud var langt unna. I det jeg ble student hadde jeg allerede gitt opp å lete etter Gud.

Første gang jeg fikk høre evangeliet, var en kveld jeg gikk tur med venner. En felles venn introduserte meg til en gjenfødt kristen som vitnet åpent for

meg i Kairos gater. En uke senere gikk jeg sammen med ham til menigheten hans, og etter bare 4 uker tok jeg imot Jesus som min Frelser! Denne unge Jesus-troende hadde sagt til meg: «Kom å se selv. Jesus lever, han helbreder og han frigjør mennesker.»

Den samme kvelden ba jeg til Jesus for første gang. Jeg spurte Ham: «Hva er veien? Er Kristus veien til Gud?» Svaret var «Ja». I hjertet mitt sa jeg, «OK» og kjente umiddelbart Guds nærvær, himmelsk glede og fred. Jeg ble en kristen da jeg sa «OK» til Jesus!

Ei stund senere opplevde jeg sterk forfølgelse fra min familie og lokalsamfunnet, men Herrens nærvær var så sterkt at jeg ikke brydde meg om tapet og risikoen ved å bli en Jesusdisippel.

LA OSS BE:

- ◆ Be for muslimer, at de må søke relasjon med Gud og ikke religion.
- ◆ Be for etterfølgere av Jesus i muslimske samfunn der det ikke finnes trosfrihet. Be om at de kan være et tydelig vitnesbyrd for slektninger og venner.
- ◆ Be for muslimer som bærer på en lengsel etter Guds nærvær og en bedre forståelse av ham. Måtte de finne ham på en eller annen måte.

Luton: Standpunkt mot ekstremisme

Luton ligger seks mil nord for London og er som en flerkulturell øy midt i et hav av velstående «hvite» byer. Over 25 % av Lutons befolkning på 215 000 er muslimer. Siden 1990-tallet har Luton fått rykte på seg som et drivhus for muslimsk ekstremisme. I nyere tid er byen også blitt kjent for anti-muslimsk høyre-radikal ekstremisme.

I mars 2009 demonstrerte en liten gruppe muslimske ekstremister under en militærparade. Flere reagerte og det ble nesten opptøyer. I flere uker etterpå var det høy spenning med trusler og demonstrasjoner. En moské ble truffet av en brannbombe, og den muslim-fiendtlige English Defence League (EDL) ble dannet.

Et vitne til kaoset var Peter Adams, en sosialarbeider i en menighet. Han hadde et kall til fred- og forsoningsarbeid. I dagene som fulgte så han økningen i hatmeldinger i sosiale media. I dialog med kirkeledere så vel som muslimske venner (som fordømte islamsk ekstremisme på det sterkeste) kom han fram til at ekstremistene ikke skulle få splitte byen. Han stod skulder ved skulder med imamen fra den utbrente moskéen

og flere kristne og muslimske ledere under en pressekonferanse dekket av nasjonale nyhetssendinger i mai 2009, mens de inngikk en avtale:

«... disse gruppene representerer ikke flertallet i vårt samfunn. Som muslimer og kristne i Luton forplikter vi oss til å vokse i forståelse av hverandre og til å arbeide sammen for felles beste. Vår inspirasjon kommer fra ordene som er sentrale i våre respektive hellige skrifter, med bud om å elske Gud og vår neste. Som naboer i denne byen vil vi jobbe for å finne det som forener oss og for å feire dette. Der hvor vi er forskjellige forplikter vi oss til å søke forståelse og tillit, ikke hat og strid. La oss respektere hverandre, og være oppriktige, rettferdige og gode mot hverandre slik at vi kan leve i ekte fred, harmoni og gjensidig godvilje ...»

Denne forpliktelsen har holdt og vokst. EDL har villet så splid, men vennskapet mellom ledere for trossamfunnene og lokalsamfunnet vokser, og har banet vei for å snakke om utfordringene.

Adams sier det rett ut: «Mange er overbevist om at islam og kristendom/vestlige demokrati stadig kommer til å støte sammen. Jeg er bestemt på å vise en annen vei. Det er trist at kristnes uttalelser ofte tas til inntekt for konflikt. Vi er nødt til å finne en

“Mine muslimske venner vet at jeg er lidenskapelig opptatt av troen min og de respekterer meg.”

annen vei! Mine muslimske venner vet at jeg er lidenskapelig opptatt av troen min og de respekterer meg. De vet også at jeg vil så gjerne at de kommer til tro på Jesus. Jesus er den som taper hvis kristne kjennetegnes ved hat og frykt.»

LA OSS BE:

- ◆ 1 Joh 4,18 sier «Den fullkomne kjærligheten driver frykten ut.» Vend deg om fra frykt og be om at Gud fyller deg og ditt lokalsamfunn med kjærlighet for muslimer.
- ◆ Be om anledninger til å motvirke negative stereotyper av muslimer.
- ◆ Be om anledninger til å vise kjærlighet til muslimske naboer og landsmenn du møter.

Migranter til USA: en global inngangsport

Verdensbankens studier viser at over 250 millioner er innvandrere i dag, og USA topper statistikken som innvandringsdestinasjon. Blant disse millionene er noen av verdens minst nådde folkeslag, kurdere, jemenitter, pashtunere og somaliere, folkeslag som i århundrer har vært svært lite berørt av evangeliet. For første gang i historien bor de nå i New York, Houston, Los Angeles og San Francisco, samt Toronto, London, Amsterdam, San Francisco, Vancouver og andre strategiske «inngangsbyer».

34

Gud gjør noe nytt! Han har brakt folkeslagene fra verdens ende til inngangsportene til USA, en av verdens mest kristne nasjoner. Hvordan vil amerikanerne respondere?

I 2001 dro den unge misjonæren, Chris, til Mali i Vest-Afrika for å arbeide i en avsides landsby blant de 160 000 bambara-talende wassoulouene. Da Chris kom fantes det ingen menighet eller kristne der, men da han begynte å lære språket deres oppdaget han at wassoulou-folket var overraskende åpent.

Livet i denne landsbyen ble beintøft. Chris fikk en livstruende sykdom og måtte evakueres ut av landet. Misjonsorganisasjonen hans bestemte seg for ikke å sende ham tilbake, men Chris ga ikke opp.

På en kartleggingstur til New York i 2006 sammen med kona oppdaget Chris et wassoulou-samfunn i bydelen Harlem. En wassoulou-mann som het Jamal sa til Chris, «Jeg begynte å følge Jesus i Mali for 22 år siden etter å ha hatt drømmer om *Isa al-Masih* [Jesus Kristus]. Da jeg fortalte familien min truet de med å drepe meg. I flere år måtte jeg flytte fra by til by for å unngå forfølgelse før jeg til slutt havnet i New York.»

Dette var alle første gang Chris fikk møte en disippel av Jesus fra wassoulou-folket. Jamal sa, «I 22 år har jeg bedt til Gud om en bror som kan hjelpe meg med å nå folket

mitt.» Deretter så han Chris i øynene og sa, «Du er mitt bønnesvar.»

Noen måneder senere flyttet Chris og hans familie til Harlem. I dag er det over 100 etterfølgere av Jesus blant wassoulouene. Gjennom Jamal sine forbindelser ble dørene åpnet for evangeliet i hans og andre landsbyer i Mali, slik at de første menighetene blant wassoulouene i Vest-Afrika ble plantet.

Finn ut mer om misjonærer som arbeider i strategiske byer med å gjøre folk fra verdens ende til disipler. Se nettsidene til Global Gates: www.GlobalGates.info

LA OSS BE:

- ◆ Be for innvandrere fra unådde folkeslag – millioner som forlater hjemlandet sitt for å starte et nytt liv. Må de finne det nye livet i Jesus der de kommer.
- ◆ Be for amerikanske kristne, at de bruker anledningen til å nå ut med Jesu kjærlighet til de unådde millioner som Gud sender til dem.
- ◆ Be for menigheter og organisasjoner slik som Global Gates som krysser kulturbarrierer for å kunne nå ut til disse unådde folkegrupper som Gud har brakt til byer i USA.

The Rohingya: Et folk mellom to verdener

Området rohingya-folket kaller hjem ligger på grensen mellom rommene Østlige Sør-Asia og Indo-malaysia i Islams hus. Plasseringen, klemt mellom digre etniske, lingvistiske, religiøse og politiske grupperinger, byr på spesielle utfordringer for denne folkegruppen.

Det muslimske folkeslaget, rohingya, har levd i den nordlige delen av Arakan-fjellene ved kysten av Bengalbukta i århundrer. De har stort sett levd i fred med sine hovedsakelig buddhistiske naboer. Men da Burma (nå Myanmar) fikk selvstendighet i 1948 ble de plutselig konfrontert med en overveldende buddhistisk befolkning. I begynnelsen fikk de godkjenning som et minoritetsfolk med de

samme rettighetene. Men i 1982 kom en ny lov fra den militære diktatoren som ikke godtok rohingya-folket som medborgere. De 2 millioner rohingyaene er en av verdens største folkegrupper uten statsborgerskap.

I 2012 nådde den økende diskrimineringen nye høyder da det dessverre brøt ut voldelige sammenstøt mellom buddhister og rohingya-folket. Flere hundre mennesker ble drept og mange rohingya landsbyer ble ødelagt. Siden har 100 000 rohingyaer blitt stuet sammen i flyktningeleirer eller ghettoer, ofte bare noen få kilometer fra sitt opprinnelige bosted. Dette har ført til et økende antall flyktninger. Hundre tusener rohingyaer har flyktet til nabolandene eller enda lenger bort. Dess-

verre blir de ofte ofre for menneskehandel eller kriminalitet.

Rohingya-folket reiser mot en uviss fremtid – uten hjemland, uten forsvar, avskåret fra sine røtter og uten håp. Men Gud «glemmer ikke ropet fra de som plages» (Salme 9,13). Enkelte steder har rohingyaene funnet håp og glede gjennom tro på Jesus. Men flertallet av dette dyrebare folket har fremdeles ingen adgang til evangeliet.

LA OSS BE:

- ◆ At rohingyaene må søke og finne Fredsfyrsten midt i all uro og usikkerhet.
- ◆ At konflikten løses på en rettferdig måte og at rohingyaene får leve i fred både i hjemlandet og områdene de har flyktet til.
- ◆ For internasjonale initiativer som satser på å gi rohingyaene muligheten til å trives, leve i verdighet og gi ungene deres en bedre fremtid.

Syrere på reise mot uvisshet

nn til nylig var Syria et stabilt land. Jordbruk og oljeindustrien sørget for tilstrekkelig inntekter for de fleste, og barn og ungdom fikk skolegang. Under Assads autoritære styre ble politisk motstand brutalt slått tilbake, men religiøse og etniske minoriteter kunne nyte fredelig sameksistens med det sunnimuslimske flertallet.

Den arabiske våren forandret situasjonen drastisk. Borgerkrig brøt ut i 2011 og ble trap-
pet opp fra år til år. Over 50 % av befolkningen har blitt tvunget til å forlate hjemmene sine og har lagt ut på en reise med ukjent mål. Mange ble interne flyktninger og dro til slektninger og venner. Over 4 millioner befinner seg i nabolandene hvor de i økende grad betraktes som en tung byrde. Mange av dem overlever på humanitær bistand og barna deres får ofte ikke skolegang. Ingen vet hvordan fremtiden kommer til å se ut.

På den andre siden har denne reisen inn i uvissheten gitt mange muslimer anledning til å komme seg vekk fra et veldig kontrollert sosialt miljø. Dermed har de fått større frihet til å vise interesse for kristentro. I tillegg har grusomhetene utført av ekstremister

som tilhører den såkalte Islamske staten fått dem til å stille spørsmål angående verdiene i deres egen religion.

Mange muslimer tar nå villig imot invitasjoner fra menighetene som viser dem omsorg ved å dele ut mat, tepper, brensel og ved å gi veiledning og sjelesorg. Gud er virksom i og gjennom disse omstendigheter. Noen steder er kirkene fullpakket med de som nylig har kommet til tro på Jesus, andre steder finnes åpenhet og mange anledninger til å snakke om tro.

En familie i Beirut forteller hvordan de måtte forlate alt og flykte fra Syria og inn i Libanon. De bor i en liten leilighet. Det er vanskelig å mette hele familien og ungene deres får ikke gå på skole hver dag. Men midt i disse om-

stendighetene sier de: «Vi har mistet vårt hjem, men i Jesus har vi funnet noe som er uendelig mer verdifullt.»

“Mange muslimer tar nå villig imot invitasjoner fra menigheter”

LA OSS BE:

- ◆ Om at konflikten i Syria tar slutt. Men-
neskelig sett er dette umulig, men alt er mulig for Gud.
- ◆ For millioner av flyktninger med store fysiske og psykologiske behov. Må de få åpenbaring om Guds godhet og omsorg for dem.
- ◆ Be for de kristne i landene flyktningene kommer til. Må de evne å helhjertet gi hjelp og støtte med både kortsiktige og langsiktige behov under integreringsprosessen.

Yida-leiren: Flyktninger som ambassadører for Jesus

Bibelen finner vi historier om mennesker som er fordrevet fra hjemlandet. Også i dag ser vi mennesker på flukt, som lengter etter trygghet og husly. Flere hundre tusener av disse flyktningene har funnet et tryggere hjem i Sør-Sudan, verdens yngste stat.

Mange muslimske folkegrupper har flyktet fra Nuba-fjellene i Sudan, slik som folkegruppene dagig, ashron, lira, moro, shad og tabanya. De har mistet hjem, familiemedle-

mmen og levebrød på grunn av gjentatte bombeangrep utført av sudanesiske militærstyrker under borgerkrigen som herjer

fremdeles. Nå overlever de i flyktningeleirer slik som den i Yida, Sør-Sudan, hvor de får sine mest grunnleggende behov dekket av diverse bistandsorganisasjoner.

Blant disse flyktningene er det noen få som følger Jesus. Disse har dannet små fellesskap i leirene og deres mål er å nå ut til sine muslimske landsmenn med evangeliet. Lokale menighetsledere har satt seg

et ambisiøst mål: Å nå ut til alle de over 70 etniske grupperinger i Yida-leiren. Det er en stor utfordring at flertallet av beboerne snakker språk som ikke er skrevet ned. Veldig få av flyktningene kan lese eller skrive. Derfor finnes det heller ikke Bibelen på deres språk.

Jesus underviste folket med historier og lignelser. Med Ham som forbilde får trofaste Jesus-etterfølgere opplæring i fortellerkunsten og tips om hvordan de kan svare på spørsmålene til sine muslimske landsmenn. Og Gud er virksom! Muslimer hører om Jesus for første gang og de begynner å følge ham. På denne måten gir de oppholdet i Yida-leiren en unik anledning til å gjøre evangeliet kjent for muslimske flyktninger. Hvis de etter hvert får anledning til å returnere til hjemlandet sitt kommer de til å ta evangeliet med seg til dem som ble igjen der.

LA OSS BE:

- ◆ Om at de som nylig har kommet til tro kan vokse i enhet, oppmuntre hverandre i fellesskap og kjærlighet, og være et lys i Yida-leiren
- ◆ For sikkerhet i leirene og for god forvaltning av humanitær hjelp slik at behovene til flyktningene blir møtt.
- ◆ For fred i regionen slik at flyktningene kan dra hjem til Nuba-fjellene og de som følger Jesus kan ta evangeliet med seg.

Kraftnatten: Drømmefangere

Ramadans tjuesjuende natt kalles «*Laylat al-Qadr*» som kan betyr «Kraftnatten», «Verdifull natt» og «Skjebnenatten».

Laylat al-Qadr var, i følge tradisjon, den første natten erkeengelen *Jibrail* (Gabriel) begynte å åpenbare Koranen til profeten Muhammad. Muslimer ser på dette som historiens viktigste hendelse. Muslimer tilbringer ofte mye av natten i bønn og tilbedelse fordi de tror at det de ber denne natten har samme verdi som tusen måneders bønn. Mange muslimer forventer at de skal høre fra Gud gjennom drømmer denne natten.

Muslimer vitner ofte om rollen drømmer spiller i deres liv. Keith har arbeidet blant muslimer lenge nok til å ha hørt muslimer fortelle om «et lysets vesen» som hjemsøker dem mens de sover og som får dem til å søke en høyere sannhet. En av disse var Ahmed, en pakistansk drosjesjåfør.

«Hva har du drømt?» spurte Keith Ahmed. Ahmeds ansikt lyste opp da han hørte spørsmålet. «Jeg har drømt mange ganger om en mann som strålte som sola. Jeg kunne ikke se ansiktet hans, men han strakte hen-

dene mot meg i kjærlighet.»

Keith tok et nytestamente fra veska si og slo opp Matteus 17. «Kan du lese de to første versene?» spurte han Ahmed. «Jeg tror de kan være interessante for deg.»

Ahmed tok boken og leste disse versene på urdu:

«Seks dager senere tok Jesus med seg Peter, Jakob og hans bror Johannes og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var alene. Da ble han forvandlet for øynene på dem. Ansiktet hans skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset.» (Matt 17,1–2)

Ahmed så opp på Keith med store øyne full av undring og sa: «Det er ham, fyren i drømmene mine. Hvem er han?»

Keith har lært å være en som fanger opp drømmer for Jesus. Han erkjenner at Den hellige ånd kan bruke ekstraordinære metoder for å nå ut til muslimer.

«Jesus lovet: 'Og når Den hellige ånd kommer, skal han gå i rette med verden og vise den hva synd er, hva rettferdighet er, og hva dom er.'» sier Keith. «Muslimer er en del av denne verden og drømmer kan være måten Gud bruker for å 'gå i rette' med dem og overbevise om deres behov for Jesus.»

Muslimer vitner ofte om rollen drømmer spiller i deres liv.

LA OSS BE

- ◆ Be for muslimer denne Kraftnatten, om at Gud åpenbarer seg for dem på mange måter.
- ◆ Om at muslimer over hele verden drømmer om Jesus slik at de får lyst til å finne ut mer om Ham.
- ◆ Be om drømmefangere – disipler av Jesus som kan hjelpe muslimer til å forstå hvem dette «lysets vesen» som de drømmer om er, og hvordan han vil at de skal følge Ham.

Broer for Gud: God bibeoversettelse

Likhet med kristendom er islam en global religion med en visjon om å nå hele verden. Men islams forankring i arabisk språk og kultur fra 600-tallet er problematisk. Mange muslimer forstår ikke arabisk og sliter med å lære arabiske bønner og vers fra Koranen. Det å kunne sitere Koranen på arabisk er viktig, siden oversettelser regnes som fortolkninger og ikke selve Koranen.

Kristentroen derimot kan overføres til enhver kultur; og Bibelen kan tolkes til det lokale språket. Vi forkynner en SkaperGud som kom ned fra det himmelske og inkarnerte seg selv på det lokale planet blant mennesker. I menneskelig skikkelse var Gud den allmechtige «tolket» inn i jødernes språk- og kulturdrakt og møtte folk fra andre kulturer på deres premisser. Kristentroen blir likedan «inkarnert» når det evige evangeliet tar på seg en ny språkdrakt i en god oversettelse av Bibelen.

Kristne over hele kloden kan tilbe Gud på sitt eget språk, mens muslimer er bundet til grunntekstens språk. Blant kristne finnes

det tusener av ord for «Gud» og utallige navn og måter å omtale ham på. Hvert navn er gjennomsyret med mening hentet fra forskjellige oversettelser av Bibelen som alle forkynner «én Herre, én tro, én dåp» (Ef. 4,5). Evangeliets budskap oversettes til stadig flere språk, men troen forblir den samme – «den tro som de hellige én gang for alle har fått overlevert» (Jud. 3).

Bibelen er tydelig på at alle mennesker i alle kulturer har en grunnleggende forståelse av Gud og hans «usynlige vesen» og «evige

«Gode oversettelser er en nøkkel for evangeliets framgang blant muslimer»

kraft» (Rom. 1,19–20). Dette gjelder også muslimske folkegrupper. Deres oppfatninger kan være mangelfulle eller feilaktige, men de har noe å bygge på.

Misjonshistorie har vist gang på gang at når bibeoversettelse bygger på kjente begrep og fyller disse begrepene med ny mening og innhold, har evangeliet hatt god framgang. Der misjonærer derimot

ikke har vært villige til å bygge på folkets begrensede oppfatninger om Gud og bruke deres lokale begreper, har kristentroen blitt oppfattet som en fremmed religion og veksten begrenset.

Alle store «Jesus-bevegelser» som er i gang i muslimske folkegrupper i dag har kommet der det har vært en god oversettelse av Bibelen til lokalspråket. Slike gode oversettelser er en nøkkel for evangeliets framgang blant muslimer.

Det fine med kristentroen er evnen til å bli «tolket» til folks hjertespråk. La oss fryde oss over hvordan Gud åpenbarer seg selv innenfor hvert menneskes egen kultur. Og la oss støtte de som arbeider for gode bibeloversettelser for stadig flere muslimske folkeslag.

LA OSS BE:

- ◆ Om at Bibelen blir oversatt til stadig flere lokale språk og dialekter slik at alle muslimer kan forstå evangeliets budskap.
- ◆ Be om enhet blant kristne som prøver å formidle evangeliets sannhet til muslimer. Be om at de kan finne gode måter å unngå begrepsforvirring på.
- ◆ Be om at alle muslimske folkegrupper forstår at de ikke er nødt til å forkaste sitt språk og sin kultur for å kunne tilnærme seg og tilbe Bibelens Gud – han som er Gud over alle folkeslag.

Broer for Gud:

Institusjon eller virus?

Den imponerende St Louis-katedralen ble bygd i 1884 i Karthago, Tunisia. Fyrsten av Tunis ga tomte til Frankrike og katedralen skulle deretter være kirkens hovedsete for hele Afrika. Alle forventet at denne bysantinsk-mauriske bygningen med svevende kupler, glassmalerier og en klokke på 6 tonn skulle forankre kristendom i Nord-Afrika i tusen år. Men bare 100 år senere var det slutt på gudstjenester i katedralen og bygningen ble i stedet brukt som konsertsal og samfunnshus under sitt nye navn «Akropolium».

Bygninger fører ikke til en Jesus-vekkelse. Sett fra verdens synspunkt er «kristne» bygninger og institusjoner bevis på framgang og seier mens deres fravær beviser fravær av åndelig liv. Men dette er ikke tilfellet.

I et naboland i Nord-Afrika intervjuet jeg over to dusin menighetsledere i et helt alminnelig kirkebygg. Alle hadde muslimsk bakgrunn og ville fortelle sine historier om nytt liv i Kristus og hvordan evangeliet spres i hele dette landet i Nord-Afrika. Katedralens tap har ikke forhindret Jesus-vek-

kelse i denne regionen.

Kristen misjonsvirksomhet har lenge gitt etter for fristelsen til å etablere kirkebygg, sykehus og skoler i håpet om at disse kommer til å være «utposter» i Guds rike. Men sannheten er at Guds rike kommer når menn og kvinner blir født på nytt og blir etterfølgere av Herren Jesus i lydighet. Jesus-vekkelser finner sted når menn og kvinner hører og lever etter evangeliets budskap. Bevis for Guds rikes framgang finnes ikke i bygninger eller insti-

tusjoner, men i evangeliets spredning som ild i tørt gress. Dette fører til forvandlet liv, formidling av budskapet til andre og forsamlinger hvor Guds ord studeres i fellesskap. Bygninger kommer etterpå.

Evangeliet spres nå som et virus i Nord-Afrika på samme måte som det i gamle tider gjennomsyret Romerriket. Det er på denne måten at budskapet spres i muslimsverden i dag. Bygninger, katedraler, sykehus og universiteter følger, men går aldri forut for en virus-lignende Jesus-vekkelse.

LA OSS BE:

- ◆ Om at kristne forstår Guds rike som samfunn av gjenfødte Jesusdisipler, ikke som bygninger eller institusjoner.
- ◆ Om at ressurser investeres i forkynnelsen av evangeliet i ord, gjerning og disippelopplæring framfor i bygninger og institusjoner.
- ◆ For Jesus-vekkelsen som er i gang både i Nord-Afrika og andre plasser i den muslimske verden hvor evangeliet spres fra munn til munn på en måte som forvandler tusener.

Hva nå? Elsk muslimer: praktiske steg

Kristne spør ofte: «Hvordan kan jeg bidra til denne historiske Jesus-vekkelsen blant muslimer i dag?» Svaret er helt enkelt: «Elsk muslimer.» Det er ikke like lett å sette ut i livet. Islam har greid å gjøre seg selv til en av de mest fryktede religioner i verden. Dette ryktet stammer fra en lang historie med erobringer, tvangsomvendelse, diskriminering og grusomme terroristhandlinger som brettes ut i nyhetsmedia hver dag. Det gjelder ikke bare kristne - også hinduer, kinesere, sosialister og buddhister oppfatter islam på samme måte. Med islams svart-hvitt syn på «de andre» holder de ofte avstand fra ikke-muslimer.

Men muslimer er ikke islam. Muslimer er individer, menn og kvinner, gutter og jenter. I århundrer har muslimer i mange deler av verden isolert seg i samfunn som forsterker oppfatningen av kristne som uvitende, verdslige og nytelsesdrevet. Denne stereotypen må utfordres!

Ali, en innvandrer fra Iran med muslimsk

bakgrunn, fortalte meg sin historie nylig. «En kristen venn inviterte meg med på et fellesskapsmåltid som holdes ukentlig i regi av menigheten hans. Da jeg hørte at menyen inkluderte grillt svinekjøtt avsto jeg høflig,» sier Ali. To uker senere ble Ali invitert på nytt. Denne gangen forandret menigheten menyen for å unngå anstøt for Ali. «Da jeg fikk vite at de hadde tatt seg bryet bare av hensyn til meg måtte jeg takke ja til invitasjonen,» sier Ali.

I løpet av få uker ble Ali kjent med mennesker som tilbad Gud med hengivenhet og viste ham kjærlighet i Jesu navn. I dag er Ali blitt Jesu disippel, og han bruker enhver anledning til å dele med sine muslimske venner. Han oppmuntrer kristne til å bruke kjærlighet som bro for å dele sin tro med muslimer.

Det er fristende å frykte, flykte fra eller til og med kjempe mot muslimer. Men gjør vi det blir vi en del av det bildet som islam har brukt i århundrer for å skildre kristne som

«andre» som må enten bekjempes eller unngås.

For å kunne elske muslimer må vi begynne med bønn. I bønn får vi tak i Guds hjerte. Gud elsker muslimer så høyt at han sendte sin eneste Sønn til verden for å elske dem, tilgi dem og frelse dem.

Når vi ber for muslimer oppdager vi at våre egne hjerter

begynner å forandre seg. Vi ser muslimer som Gud ser dem. De er ikke lenger ukjente formidlere av en farlig og truende ideologi. De er menn og kvinner, gutter og jenter, bortkomne sauer – som vi en gang var – som trenger en Frelser.

«Innrett dere ikke etter den nåværende verden, men la dere forvandle ved at sinnet fornyes, så dere kan dømmes om hva som er Guds vilje: det gode, det som er til glede for Gud, det fullkomne.»

Romerne 12,2

Fortsett å be gjennom året

Fortsett å be for verdens muslimer. Bruk gjerne dette bønneguiden flere ganger i løpet av året og ta med disse enkle bønnemner i hverdagen:

- ◆ Når du hører i nyhetene om vold eller urettferdighet der muslimer er involvert, stopp opp og be for mennene og kvinnene som er involvert – både gjerningsmennene og ofrene.
- ◆ Be om at Gud leder deg til muslimer som du kan vise kjærlighet i Jesu navn.
- ◆ Be for dine kristne søsken om at de kan stå imot fristelsen til å gjengjelde hat med hat, fiendtlighet med fiendtlighet. Be til Gud om at han gir deg sin kjærlighet for muslimer.

«Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på innsikt og dømmekraft»

Fil 1,9

MAHABBA
Å ELSKE MUSLIMENE

Å ELSKE MUSLIMER ER IKKE BARE FOR SPESIALISTER

Mahabba betyr «kjærlighet» på arabisk. Hensikten med Mahabba er å bygge et nettverk av bønnegrupper på tvers av lokale menigheter, og å motivere vanlige kristne til å elske sine muslimske naboer i ord og handling.

Ta kontakt på mahabbanorge@gmail.com om du ønsker å starte en gruppe eller bli med i en gruppe.

mahabbanorge@gmail.com
mahabbanetwork.com

FRA PROKLAMEDIA.NO

UTROLIGE HENDELSER

Les de utrolige, sanne historiene – både morsomme og alvorlige – om hvordan muslimske ledere og hele lokalsamfunn tar imot Jesus. *Utrolige hendelser* forteller om den fantastiske forandringen som skjer innenfor muslimske lokalsamfunn der sannheten om Jesus Kristus snur opp ned på livene til tusenvis av muslimer. Dette glimtet inn i hva Herren gjør for å spre evangeliet i dag, kaster lys over bibelske nøkkelprinsipper som hjelper kristne med å dele evangeliet der de bor. Forfatteren legger vekt på at når vi tjener andre, vil dørene åpne seg for evangeliet.

- ◆ Finn ut hvordan du kan formidle evangeliet mer effektivt, inspirert av rørende historier om hvordan Gud rører muslimske hjerter i Nord-Afrika.
- ◆ Oppdag måter å nå ut til ikke-troende med kjærlighet og nåde.
- ◆ Lær bibelske nøkkelprinsipper for å bli en vellykket discippel.

TRO MELLOM VENNER STUDIEHEFTE OG KURS

Hjelper deg til å leve ut troen i vennskap med muslimer.

- ◆ hjelper kristne til å bygge varige vennskap med muslimer
- ◆ gir grunnleggende kunnskap om islams historie, kultur og teologi
- ◆ gir hjelp til å overvinne fremmedfrykt og andre barrierer
- ◆ er lagt opp for seks samlinger

«Et Tro mellom venner kurs er utmerket for å gi kunnskap om islam og muslimsk kultur, redusere frykt og motivere til å bygge vennskap med muslimer der vi lever ut troen på Kristus i holdninger, handlinger og ord. Kurspakken er en stor ressurs for vanlige kristne.»
- Øyvind Aasland, generalsekretær Norsk Luthersk Misjonssamband

